

misli

ALMAE REGI
NAE AB ANTO
NIO ARAE ELE
GANS DICA
TALABACEN
PISCATORE

THOUGHTS - LETO 31
M A J 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
In Slovenian language
Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Oltar s podobo MARIJE
POMAGAJ, Brezje.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLESKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent—bogoslovec doživel grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

DANES bi rad omenil še nekaj z ozirom na plačevanje naročnine. Če pošljete naročnino po pošti ali pa jo oddaste meni osebno v kuverti — ne pozabite tudi v kuverto denarju priložiti listek s svojim imenom in naslovom! Lahko se zgodi, da pozabite na kuverto napisati svoje ime (če mi kuverto izročite osebno, pa tudi meni lahko izpade, kdo mi je kuverto — včasih tako mimogrede — stisnil v roko). Nekaj teh pisem brez imena je že v upravniški zbirki: denar sem vpisal v sklad in namesto imena dodal N.N. Zadnja taka pošiljka brez imena in naslova je vsebovala dvajset dolarjev (pet dolarjev za naročnino, petnajst za sklad je bilo napisano), imena in naslova pa niti znotraj niti zunaj kuverte. Pismo je bilo oddano okrog božiča in poštni pečat nosi ime kraja: CLAYTON SOUTH, VIC. (Morda bo pošiljatelj zdaj proučil na plan — naj mi sporoči, da pošiljko pravilno vpišem!)

Rad bi še enkrat poudaril: pri vsaki pošiljki imam rad IME IN NASLOV. To tako olajša postopek in zmanjšuje možnost pomot. Saj nekaterih priimkov kar mrgoli (n.pr. Tomšič, Božič, Horvat...)

Že zdaj se Vam zahvaljujem za upoštevanje gornjih navodil.

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Dan mamic – stran 97 * Ustvarjen za ljubezen – Phil Bormans – stran 98 * Praznovali bomo Marijin večer 23. maja – Sklep Slovencev na evharestičnem kongresu leta 1976 – stran 99 * Mati – Iz "Razgovorov" – Stanko Cajncar – stran 99 * Slomškova mati – P. Fortunat – stran 100 * "Kakúš" – J. P. v Ameriški domovini – stran 101 * Ob 130-letnici celovške Mohorjeve družbe – Msgr. Dr. Janez Hornboeck – stran 102 * Koširjeva mama slavi... – Fred Košir – stran 105 * Srečanje v Parizu – Irena Birska – stran 106 * P. Bazilij tipka... – stran 108 * Izpod Triglava – stran 110 * Marija - naša Mati – Alojzij Košmerlj – stran 112 * Izpod sydneyskih stolpov – P. Valerijan – stran 114 * Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 117 * Naše nabirke – stran 117 * Moja najlepša iznajdba – Michel Quoist – stran 119 * Mama, toliko bi ti imeli še povedati – M.I. v Nedelji – stran 120 * Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 121 * Z vseh vetrov – stran 122 * Kotiček naših mladih – stran 124 * Križem avstralske Slovenije – stran 125 * Križanka – Ivanka Žabkar – stran 128.

BOŽJE

LETNIK 31

ŠT. 5

MAJ 1982

Dan mamic

KO SEM ne dolgo tega neki osebi iz domovine mimogrede omenil, da praznujemo vsako leto v maju MATERINSKI DAN, se je začudila. "Materinski dan? Zakaj pa ne greste s časom? Doma praznujemo v marcu – Dan žena. Vse žene so vključene, tudi tiste, ki niso matere. . ."

Ni bilo vredno odgovora na očitek, da "s časom nismo šli naprej". V marsičem smo odklonili novo, saj je končno prav zato večina izmed nas danes v zdomstvu. Kaj je narobe s tradicijo Materinskega dne, ki je tako lepa in tudi nam starejšim pričara sto in sto spominov na pokojno mater?! In končno; saj na Materinski dan počastimo lahko tudi vsako žensko osebo, četudi ni mati. Na en ali drugi način je lahko duhovna mati in ji čestitka pripada. . .

Pa sem kmalu po očitku, da "s časom nismo šli naprej", bral pod rubriko "Pisali ste nam" v prilogi "Družine" (številka 4, april 1982) skromne in obenem tako zgovorne vrstice, ki so prav ob misli na naš Materinski dan vredne ponatisa. Napisala jih je Karla in jim dala naslov: Razumela sem njegov namig. Takole se glase:

Neki zelo dober in globoko veren prijatelj mi je v čestitki za 8. marec zazelel, da bi dvignila dostojanstvo žene in njeno poslanstvo. Vprašala sem ga, kako naj to storim. Veliko sva se potem pogovarjala o poslanstvu in dostojanstvu žene. Razumela sem njegov namig.

Odločila sem se, da pričnem kar na sam praznik. Izognila sem se hrupu okajenih žensk, razočaranih, ker jim moški sodelavci na ta dan še niso izkazali nobene pozornosti. Neprestano tožijo, da niso enakovredne – cigareta in alkohol jim prav gotovo nikoli ne bosta prinesla ženskega dostojanstva.

Ni me vznemirjalo to, ker mi noben sodelavec ni voščil za praznik, odločila sem se, da bom ta dan razdajala sebe in misel na to me je zelo osrečevala in radostila.

Moje oči
so ustvarjene
za svetlobo,
za zelenje pomladi,
za belino snega,
za sivino oblakov
in modrino neba,
za zvezde v noči
in za neverjeten čudež,
da je okoli mene
toliko čudovitih ljudi.

Moja usta
so ustvarjena
za besedo,
za dobro besedo,
ki jo pričakujejo drugi.
Moje ustnice za poljub
in moje roke,
da bi bile nežne
in mehke,
da bi ubogim dale
kruh in tolažbo.
In moje noge,
da bi našle pot
k bližnjemu.

Moje srce
je ustvarjeno
za ljubezen,
za toplino,
za tiste, ki živijo
v samotni in mrazu.

Brez telesa me sploh ni.
Nič brez smisla.
Vse ima svoj
globok pomen.

Zakaj potem nisem
srečen?
So moje oči zaprte?
So moja usta grenka?
So moje roke
brezsrčne »prijemalke«?
Se je moje srce
posušilo?

ALI RES NE VEM,
DA SEM USTVARJEN ZA
LJUBEZEN?

Phil Bormans

Takoj po službi sem pričela uresničevati svoj poklic. Obiskala sem neko staro, onemoglo ženičko, za katero sem vedela, da se nanjo ne bo spomnil nihče. S tresočo roko je sprejemala šopek belih zvončkov.

S skromnim darilcem sem presenetila starejšo mater samohranilko, ki je bila operirana in se njeni otroci ne spomnijo več nanjo.

Tudi na čistilko v našem podjetju nisem pozabila, na katero vsi v podjetju ob vsakem prazniku najbolj pozabijo. Ob vsakem takem praznovanju jo pričaka le gora od alkohola umazanih kozarcev.

Seveda pa sem se za življenje in skrb zahvalila tudi svoji mami.

In namesto da bi zvečer odšla na "lumpanje", sem se odločila za kulturni večer. Tam nam je bilo veliko povedano o pravi vlogi žene v svetu, o boju proti izkoriščanju in dopolnjevanju moške narave z žensko.

Ob spremljavi glasbe na stara glasbila je bil zame namen tega praznika do konca izpolnjen.

Ko sem se vračala s kulturnega večera, sem se počutila srečno. Srečala sem neko znanko, ki je sicer zelo izobražena, toda v življenju ne najde pravega smisla.

S sklonjeno glavo in z utrujenim korakom je stopala mimo mene. Poklicala sem jo, kajti vedela sem, da je zopet obupana. Vprašala sem jo, zakaj je tako žalostna. Dejala je, da ji ni do življenja, da bi najrajši umrla. Da je pač spet pijana, ker je z moškimi v gostilni praznovala dan žena.

Že dolgo vem, da živi prazno življenje, življenje brez cilja. Zato sem ji namenoma povedala, kako sem praznovala dan žena jaz. Kljub mrazu in pozni uri sva se še dolgo pogovarjali o škodljivosti alkohola, o smislu življenja, o osamljenosti žene itd.

Ob slovesu ni bila več obupana, obljubila mi je, da me bo pričela posnemati.

Da, ta večer sem bila popolnoma zadovoljna s preživetim dnevom. S knjigo v roki sem smuknila v hladno posteljo. Pod oknom pa se je dolgo razlegalo divje, pijano žensko kričanje. Svoj dan so te ženske praznovale na SVOJ način.

To je torej danes značaj Dneva žena, ki je v domovini izpodrinil Materinski dan naše mladosti . . . V srcu sem si mislil: Hvala Bogu, da smo vsaj v zdomstvu ostali pri naši tradiciji Materinskega dne in nismo "šli s časom"! Karla nam je veliko povedala. Ploskamo ji, da je vsaj sama dala Dnevu žena značaj Materinskega dne, ki je "s časom nazaj".

Vsem našim mamicam po avstralski Sloveniji — iskrene čestitke!

VSAKO LETO,
NA PREDVEČER PRAZNIKA
MARIJE POMAGAJ IZ BREZIJ,
KI VARUJE SLOVENSKI NAROD
IN SLOVENSKA IZROČILA V SVETU,
23. MAJA,
BOMO V SVOJIH DOMOVNIH PRIŽGALI SVEČE.
PREŽIVELI BOMO VEČER
V MISLIH NA KRŠČANSKA IZROČILA,
KI SO STOLETJA
VODILA NAŠ ROD V DOMOVINI
IN OBLIKUJEJO DANES NAS V SVETU
IN PO NAS NARODE MED KATERIMI ŽIVIMO.
VABIMO VSE SLOVENCE V DOMOVINI
IN VSE ROJAKE
SLOVENSKEGA IZROČILA V SVETU,
DA SE NAM PRIDRUŽIJO.

To je bil slovesni sklep naše narodne skupine, zbrane leta 1976 na evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Tudi avstralski Slovenci smo povabljeni, da se na "Marijin večer" (letos na nedeljo 23. maja) s prižgano svečo in molitvijo pridružimo ostalim rojakom.

MATI *Ko sem nekoč prišel domov na počitnice, me je mati vprašala: "Ali si lačen?" Predem sem mogel odgovoriti, je čisto mirno dodala: "Kruha nimamo več, pa bom že kaj našla." Vem, da se je morala silno premagovati. Gotovo bi bila najrajši zajokala. Sedaj vem, da me je takrat zavarovala pred veliko nevarnostjo, ki bi morda še danes prežala name. S svojim mirom in nekim čudnim pogumom mi je enkrat za vselej dopovedala, da se človek odpove marsičemu, kar se mu je zdelo neogibno potrebno. Ob materini besedi sem spoznal, da je lahko meja neogibno potrebnega mnogo nižje. Revščina ni tako težko breme, ako imaš mater, ki ima toliko poguma. Človek ne živi samo od kruha, mi je zvenela na uho evangeljska beseda, ki sem jo tolikokrat slišal v šoli in v cerkvi. Brez kruha vsaj za nekaj časa prebiješ, celo ves samozavesten in vesel si lahko, brez ljubezni in takega materinskega razumevanja pa si v enem samem dnevu podoben človeku, ki mu je pogorel dom in so mu pomrli vsi domači. Od tistega spoznanja dalje me revščine v našem domu ni bilo več strah. Izgubila je tisto ubijajočo težo, postala je prijaznejša — samo ena izmed nezgod in ne nesreča kot taka. Ta misel mi je pozneje še mnogokrat kazala pot. Zavarovati človeka pred nekim temnim in besnim obupom, ki pripisuje zunanjim stvarim tako prvenstveno vrednost, je gotovo veliko delo. Mislim, da zmore to samo pogumna ljubezen, ki nam je v takih bridkih trenutkih izredno dragoceno nadomestilo za kakršen koli kruh. . . (Iz RAZGOVOROV Stanka Cajnkarija)*

SLOMŠKOVA MATI

SLOMŠKOVA MATI se je pisala kot dekle Marija Zorko. Živela je v župniji Črešnjice, na Brdcih št. 8. Ker je bilo doma malo posestvo, je morala Marija kmalu od doma, da si je služila vsakdanji kruh. Najprej je služila v Vojniku. Od tam je prišla s svojo mlado gospodinjjo v Šoštanj — v isto hišo, kjer je bil Marko Slomšek kot usnjarski pomočnik. Tam je Marko spoznal Marijo kot pobožno dekle, Marija pa je opazovala delavnost Marka. A Marko je kmalu odšel v Konjice, kjer je potem upravljal Jamnikovo posestvo. Pozneje pa je prevzel namesto brata Valentina rodno domačijo na Slomu. V svoj dom je kmalu pripeljal Marijo. Poročila sta se na Ponikvi 17. februarja 1800.

Škof Slomšek je opisal v pridigi materam leta 1856 v loretski kapeli v Št. Andražu molitev svoje dobre matere. Mlada žena Marija Slomšek je poleti romala k Mariji na Sladko goro. Tam je molila pred Marijino podobo za svojega otroka, ki ga je nosila pod srcem. Tako opisuje Slomšek njeno molitev:

“Glej, o Marija, lahko je bilo, ko sem se odločila vstopiti v zakonski stan, toda težko je izpolnjevati dolžnosti matere! Marija, pomagaj mi! O prečista Devica, daj, da bom tudi jaz polna božjih misli, daj, da bom vesela, kakor si bila ti, ko si pela: Moja duša povečuje Gospoda in moj duh se raduje v Bogu, mojem Zveličarju; zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen. Skrbela bom za čistost duše in telesa, da bo dete zdravo na duši in na telesu.

Mati ljubezniva, daj, da bom otroku vedno dobra, četudi mi bo kdaj nadležno; da bom krotila sebe, pa tudi otroka ne razvajala, pač pa ga ljubila s pravo skrbno ljubeznivostjo.

Mati čudovita, nobenih čudežev ne bom mogla storiti, vendar bom delala na to, da bom otroka obvarovala hudega in ga naučila delati dobro. Strah pred grehom mu bom vcepila. Varovala ga bom doma in pred pohujšanjem izven doma. Marija, ti mi pomagaj!”

Sin, ki je tako opisal molitev svoje matere, se je dobro zavedal njene dobre vzgoje, ki jo je bil obilno deležen v svojih otroških in deških letih. V družbi in na prižnici je večkrat omenil, kako mu je mati budila strah pred grehom, kako ga je varovala pred pohujšanjem, kako mu je bila vedno dobra mati.

V adventu leta 1861 je Slomšek pridigal o nebesih. Med pridigo je o svoji materi in očetu govoril takole:

“Kje sta moj pokojni oče, moja ljuba rajna mati? Zaupam, da sta pri Bogu. Moj rajni oče so morda premalo dobrega storili, da bi svojim kaj več premoženja zapustili, moja pokojna mati so me preradi imeli in mi preveč dovolili. Hočem torej jaz zanje v bogajme dajati, se postiti in moliti in tako po stezi dobrih del in svetih kreposti priti v srečno družbo svojih dobrih staršev.”

Redkokrat duhovnik govori med pridigo o svojih starših. Slomšek je govoril. Posebno njegove besede o materi nam pričajo, da je imel zares dobro mater. Zato moramo biti tudi Slomškovi materi hvaležni. Njena dobra vzgoja je vplivala na celo Slomškovo življenje. Božji služabnik se je zavedal, da je imel dobro mater in je bil Bogu zanj voselej hvaležen. Tudi mi se moramo Bogu zahvaljevati za nauke, ki smo jih prejeli od svojih staršev.

Slomškova mati je bila preprosta, a to Slomska ni motilo v njegovi visoki službi. Nikoli mu ni na misel prišlo, da bi se kot cerkveni knez sramoval svoje preproste matere. Rad je o njej govoril in s tem nehote matere, ki so ga poslušale, prepričal, kako dobrega sina je vzgojila njegova mati. Kako danes Slovenci, raztreseni po svetu, mislijo o svojih materah? Ali se ne bi morda marsikdo, ki se je dokopal do dobrega položaja, sramoval svoje matere? Ali jo katerikrat omeni svojim otrokom, ki rastejo v udobnih razmerah? Dobijo se nekateri, ki pazijo, da ne bi pokazali, da so slovenskega rodu. Zato tudi v slovensko družbo ne zahajajo. Ali ne bi taki zatajili svoje matere, kot jo je takrat zatajil Cankar, pa ga je pozneje peklo v dno duše, da je javno izpovedal svoj greh v prelepji črtici “Mater je zatajil”?

Ko je Slomšek leta 1851 posvetil zvonove na Ponikvi, je v pridigi omenil tudi svoje starše:

“Pa fara še ni poštena, četudi ima še tako lepo cerkev in velike zvonove, ako nima poštenih ljudi. Kakšni so bili naši rajni starši? Po njih sadu, veli Jezus, jih boste spoznali. Poznal sem veliko starih mož.

ki so pošteno sloveli: pravični kristjani, pridni kmetje, pokorni Bogu in oblasti. Niso sicer toliko znali kakor mi, pač pa so bili mož beseda ter so se greha bali bolj kakor ognja. Otroke so vadili v strahu božjem in jim zapustili poštenje in dobro ime. In to je najboljša dota.”

Tako je govoril o starših, a gotovo je imel pred očmi predvsem svoje starše.

Škof Slomšek je imel sliko, ki predstavlja mater, ki je nasitila svojega otroka, otrok pa poskuša napraviti z materino pomočjo znamenje svetega križa in se tako zahvaliti Bogu. Pod to sliko je bil napis: Materin pouk je otrokom jutranja zarja! Te besede je Slomšek rad ponavljal. In pri tem se je spomnil svoje matere, o kateri je tako ljubeče pripovedoval:

“Dobra mati, sama polna božje ljubezni, je imela zalo dete. Želela je tudi njega naučiti božje ljubezni, pa mu je govorila, ko ga je peljala na veseli hribček: – Glej, dete moje, kako danes lepo sonce vzhaja; vidiš, kako zlato je nebo, kako visoke so gore. Oj, kako mogočen in velik mora biti tisti, ki nam je sonce in

vse, kar sonce obseva, tako lepo ustvaril. Le poglej, kako se od sonca sveti cerkveni stolp, kako so ljudje vsi urni, ker so se tako sladko naspali in hitijo na delo. Kako veselo skače živinica, ko jo ženejo pastirci na zeleno pašo, kosci si glasno brusijo kose in kosijo na hladnem travniku. Žito na polju že rumeni – kmalu ga bom želi. Oj, kako dober in ljubezniv mora biti Oče, ki vsakemu veselje deli in tako za nas skrbi! Že tukaj nam je dal tako lepo zemljo, tam pri sebi pa nam je obljubil še lepše prebivališče. Oj, dete moje, kdo bi takega Očeta ne bil vesel! Kdo bi ga ne ljubil in hvalil?”

O svoji materi je božji služabnik ob priliki zapisal: “V zgodbah svetega pisma dobro poučena mati je hotela podučiti tudi svoje dete. Pozimi je sedelo poleg nje. Cele ure mu je pravila lepe zgodbe svetega pisma . . .”

V svojih pridigah in v svojih spisih je Slomšek res lepo naslikal svojo mater. Kadar koli je poučeval matere, je rad ponavljal nauke lastne matere.

P. FORTUNAT

J. P. v stalni rubriki “Drobtinice, sladke in žaltave . . .”
(AMERIŠKA DOMOVINA, Jan. 5, 1982)

„Kakúš“

SLOVENSKA MATI ga je rodila, otroka slovensko govoriti, moliti in peti ga je naučila in mu pravo pot v življenje naravnala. Mladenič, nadarjen in vztrajen kot je bil, se je po lestvi življenja pomikal s klina na klin, vedno višje, prav do stopnje, odkoder bi lahko zasedel predsedniški prestol naše velike Amerike.

Ali veste, kdo naj bi bil ta veliki mož?

Velika šolska dvorana župnije sv. Vida (v Clevelandu, Ohio, ZDA, ki velja za “ameriško Ljubljano” – Op. urednika), ki služi v mnogotere dobre namene, je pogosto preurejena tudi za obednico ali recimo jedilnico.

Ob priliki Slomškovega kosila (čas je že daleč za nami) smo se v dolgi vrsti, drug za drugim, pomikali tja do odprtega okenca, kjer so se skozenj delile dobrote tega sveta – navadno na izbiro: goveja pečenka v omaki, ali pečena kokoš – razume se, da vedno s pridatki.

Pred tistim oknom je letos stal sam ‘boss’, duša vsega Slomškovega gibanja v Clevelandu, g. John Petrič. Listke (karte) je pobiral in naprej alarmiral, kaj bo kdo jedel.

Ženi sem dal prednost, da je šla v vrsti pred menoj, kar ni moja navada. Za njo sem stopal jaz.

“Kaj boš ti jedla, Micka,” vpraša Petrič, “roast beef ali chicken?”

“Jaz bom vzela roast beef,” naroči žena. In se pomikamo naprej.

“Kaj boš pa ti, Janez?”

“Jaz imam pa rajši chicken,” je bil moj odgovor.

Veste, kdo se je pomikal tik za menoj? Upokojeni mož, velike postave, častitih let in mož visokih položajev.

In globoko se je g. Petrič priklonil ter kar najbolj mogoče prijazno pozdravljal. “O, gospod senator Lausche! Prav lepo pozdravljeni med nami! Kaj boste pa Vi jedli: chicken ali roast beef?”

“Jaz bom kar ‘kakúš’. So dobre tele kakúši,” pove glasno in nasmejano g. Frank Lausche.

Zasmejal sem se in tudi drugi naokoli, pa nerodno in malce sram me je bilo. Jaz, revček z znanjem desetih angleških besedi, sem naročil chicken – g. F. Lausche, ameriški rojak, skozi celo dolgo življenjsko dobo v svojih visokih položajih, vedno v ameriškem okolju, pa svojega materinega jezika (prav v narečju) nikoli in nikjer ne zataji. Je žalostno za nas vse, kadar smo izključno med samimi domačimi, pa se po ‘amerikanško’ spakujemo . . .

OB JUBILEJU

Ko slišimo ime Mohorjeve družbe, navadno mislimo le na izdajanje knjig. Res je družba častljiva ustanova, po kateri je škof Anton Martin Slomšek prav s knjigami dvignil nivo našega naroda nad mnoge druge številnejše narode. Saj je v teku trinajstih desetletij izdala na stotisoče knjig, ki so našle pot v sleherno slovensko vas, da ne rečem sleherno hišo, in izobraževale slovensko ljudstvo.

Manj nam je znano ostalo delo Mohorjeve družbe, ki ga ob izdajanju knjig goji in podpira ter je zlasti v povojnem času za ohranitev našega življa po zamejski Koroški tako zelo nujno. Ne zasluži le našega občudovanja, ampak tudi vso podporo. Zato si je vredno ogledati važne letnice DSM, ki jih je ob visoki obletnici pričetka delovanja družbe v "Pismu mohorjanom ob 130-letnici Mohorjeve družbe" zbral njen sedanji ravnatelj: MSGR. DR. JANEZ HORNBOECK.

ZGODOVINSKO je dokazano, da je DRUŽBA SV. MOHORJA najstarejša književna ustanova na ozemlju sedanje Avstrije.

Pokličimo si v spomin nekaj v naši slovenski zgodovini važnih dni:

25. februarja 1851 obišče knezoškof Anton Martin Slomšek v Celovcu mestnega kaplana pri glavni cerkvi sv. Ilja, Andreja Einspielerja, in ga povabi za veliko noč v Št. Andraž.

19. aprila 1851 obiščeta Andrej Einspieler in spirital celovškega bogoslovja Franjo Zorčič škofa Slomška v Št. Andražu.

20. aprila 1851, na veliko noč, se sprehajajo vsi trije po škofovih vrtovih. Škof Anton Martin Slomšek jima prigovarja "z milimi in srčnimi besedami", da je nujno potrebno in tudi možno, ustanoviti društvo za izdajanje dobrih slovenskih knjig in jima tudi oblubi vsako pomoč.

27. julija 1851 razpošljejo celovski Slovenci po tedanji "Slovenski Bčeli" razglas o ustanovitvi društva.

Leta 1852 je DRUŠTVO STOPILO V ŽIVLJENJE in je začelo delovati. Odbor: vodja Andrej Einspieler, odborniki pa so bili po dva iz sledečih škofij: Celovec, Gorica, Št. Andraž — Maribor, Ljubljana, Gradec in Trst.

28. avgusta 1853 je koroški deželni glavar z odlokom št. 5906 potrdil obstoj in pravila "Društva sv. Mohora".

Poleti 1859 prinese Janežičev "Slovenski prijatelj" v sedmi številki sporočilo, da se bo "Društvo sv. Mohora" preosnovalo v cerkveno bratovščino z imenom "Družba sv. Mohorja v Celovcu".

5. julija 1860 izda celovski škof in Slomškov prijatelj dr. Valentin Wiery posebno pastirsko pismo, v katerem sporoča, da je dne 18. maja 1860 papež Pij IX. ustanovil v krški škofiji cerkveno bratovščino — Družbo sv. Mohorja — ter ji podelil bogate odpuške.

19. maja 1871 je po petletnih trudih in intervencijah celovška vlada izdala dovoljenje (št. 2370) za lastno tiskarno, ki je s 1. dec. 1871 začela delovati.

Leta 1892 so v Celovcu začeli graditi "Mohorjev dom". Dograjen je bil 27. aprila 1894 in blagoslovljen 1. maja istega leta. V naslednjih letih je Mohorjev dom sprejel pod streho vse slovenske kulturne, politične, gospodarske in verske ustanove ter organizacije.

31. julija 1919 mora Mohorjeva zapustiti Celovec in se preseliti na Prevalje, od tu pa 7. decembra 1927 v Celje. Mohorjev dom v Celovcu zasedejo nemški uradi in nemške stranke.

25. julija 1940 je bila Mohorjeva družba prepovedana in ji je bilo odvzeto vse premoženje. Dne 23. marca 1943 je bil na podlagi odloka celovške državne policije z dne 25. januarja 1943 vknjižen v zemljiški knjigi kot lastnik "Deutsches Reich, Reichsminister fuer Finanzen".

8. decembra 1947 je bila Mohorjeva družba po prizadevanjih takratnega predsednika prelata Valentina Podgorca na podlagi odloka celovške državne policije ponovno priznana in spet vknjižena kot lastnik. V odloku je izrecno poudarjeno, da se premoženje vrne v takšnem stanju, v kakršnem je. "Mohorjev dom" je bil poškodovan, tri sosednje hiše bombardirane, vsa stanovanja zasedena po angleških vojaki, prej po partizanih, končno spet po avstrijskih strankah, katerim je morala Mohorjeva družba s težkimi denarji odkupiti stanovanjske pravice v lastni hiši.

1. avgusta 1951 je Mohorjeva tiskarna spet začela obratovati. Stanovanja so bila odkupljena, popravljena, hiša za silo uporabljiva. Finančno so veliko pomagali p. Odilo Hajnšek O.F.M. in ameriški dobrotniki.

1. januarja 1954 sprejme Mohorjeva družba šolske sestre v službo in odpre dijaški dom za dekleta. Prijavilo se je osem deklet, ki so obiskovale učiteljische v Celovcu in so danes slovenske učiteljice na dvojezičnih šolah. Leta 1957 odpre Mohorjeva tudi dijaški dom za fante; za vzgojitelje pridobi salezijance. Tedaj je bilo v Mohorjevih domovih 56 otrok — danes jih je 240.

V letih 1956 in 1957 smo podrl bombardirane hi-

še v Karfreitstrasse in zidali tri nove. Tukaj stanujejo
večinoma nastavljeni in delavci Mohorjeve tiskarne.

V letih 1958 – 1962 je bila obnovljena notranj-
ščina Mohorjevega doma. V nekdanjem hotelu Tra-
besinger se odkupijo stanovanjske pravice od družine
Heimlinger. V to hišo se preseli fantovski dijaški dom.

1. aprila 1959 dobi Družba sv. Mohorja v Celovcu
nova in potrebna časa odgovarjajoča pravila, ki so
še le omogočila sedanji razvoj.

Zlasti važni paragrafi so sledeči:

Paragraf 3: N a m e n

a) Namen Družbe je vzgoja slovenskega ljudstva v
duhu katoliških kulturnih načel, skrb za njegovo um-
sko in srčno izobrazbo, da se na ta način ohrani ka-
toliška vera med Slovenci.

b) Posebno skuša Družba doseči svoj cilj z izdaja-
njem in razširjanjem verskih, leposlovnih in splošno
koristnih knjig, brošur in periodičnih časopisov, z
ustanavljanjem knjižnic, s prirejanjem zborovanj in
predavanj, s podpiranjem katoliškega šolstva, katoli-
ške vzgoje in prosvete.

Paragraf 4: S r e d s t v a

a) Za dosego svojega cilja vzdržuje Družba nasled-
nje gospodarske poslovne obrate: tiskarno in založbo,
knjižarno ter trgovino s papirjem in devocionalijami,
in druga gospodarska podjetja. Dohodki teh obrtnih
obratov morajo služiti izključno dosegu gornjih
splošno koristnih družbenih ciljev. Pri morebitnem
razpustu obrata morajo biti sredstva uporabljena le za
navedeni splošno koristni namen Družbe.

b) Poleg pod točko a) navedenih dohodkov zbira
Družba svoja materialna sredstva:

1. z letnimi prispevki za knjižne darove,

2. z letno udnino;

3. s prostovoljnimi darovi udov in

4. z naklonitvami po poslednji volji.

Paragraf 14: R a z p u s t

a) O razpustu Družbe in o uporabi njenega premo-
ženja odloča izredni občni zbor, na katerem morata
biti navzoči vsaj dve tretjini poverjenikov. Za sprejem
sklepov je potrebna dvetretjinska večina. Če te ni ne
v prvem ne v drugem primeru, je treba sklicati drug
občni zbor, kjer odloča potem navadna večina nav-
zočih.

b) Premoženje Družbe more krški ordinarij v smislu
paragrafa 4, točka a) uporabiti le v splošno koristne
namene slovenskega ljudstva v skladu s predlogi
občnega zbora.

15. julija 1966 kupi Mohorjeva družba sosednjo hi-
šo "Kino Prechtl", odkupi najemnikom stanovanjske
pravice in izposluje od oblasti dovoljenje, da sme sta-
ro hišo podreti.

Oktober 1966 je dograjen na Dunaju visokošolski
dom "Korotan". P. Ivan Tomažič kupi stavbišče blizu
dunajske univerze in postavi moderen visokošolski
dom za slovenske akademike na Dunaju. Na slovesni
otvoritvi je govoril tudi zvezni kancler dr. Josef Klaus.
Dom je last Mohorjeve.

19. julija 1974 kupi Mohorjeva prostor, kjer se se-
daj nahajajo igrišča "Slomškovega doma".

V letih 1973 in 1974 se vršijo na starem "Mohorje-
vem domu" velika popravila. Dom dobi sedanjo mo-
derno sliko na zunaj in v njem imajo vsi slovenski u-
radi – Mohorjeva družba (pisarne, založba, tiskarna,
trgovina), slovenski Dušnopastirski urad, Katoliška
akcija, uredništvo cerkvenega lista "Nedelja", Kr-
ščanska kulturna zveza, Katoliška mladina, Katoliška
prosveta, Naš tednik in Narodni svet koroških Sloven-
cev – primerne moderne prostore. Koroški Slovenci
dobijo s tem katoliški kulturni dom sredi Celovca.

MOHORJEV DOM
v Celovcu
(na levi mu je dozidan
v članku omenjeni
SLOMŠKOV DOM)

5. decembra 1975: otvoritev "Slomškovega doma" in blagoslovitev kapele, ki obenem služi celovškim Slovincem kot versko zbirališče za svete maše, shode in prireditve. Velika obednica in sosednja manjša dvorana služita raznovrstnim kulturnim prireditvam. Moderna kuhinja lahko oskrbuje do 200 ljudi dnevno. Dom in kapelo je blagoslovil ob navzočnosti skoraj vseh slovenskih duhovnikov na Koroškem pokrovitelj Družbe, celovski škof dr. Jožef Koestner.

1. oktobra 1978 sprejme Mohorjev dom pod streho prvi dvojezični otroški vrtec v Celovcu. Na dvorišču obeh domov nudi otrokom in dijakinjam velika in prijetna igrišča.

V letih 1979 in 1980 smo modernizirali Mohorjevo tiskarno in uvedli fotostavek in ofsetni tisk.

27. avgusta 1980 kupi Mohorjeva družba blizu Državne gimnazije za Slovence v Celovcu 12, 875 kv. metrov zemljišča za novi fantovski dijaški dom. (31. avgusta 1984 morajo namreč fantje zapustiti sedanje Malo semenišče, ker ga škofija rabi v druge cerkvene namene.) V jeseni 1984 pričakujemo otvoritev dijaškega "Doma sv. Modesta". Tako ga nameravamo imenovati po škofu Modestu (753 – 767), prvem škofu karantanskih Slovencev. Pokop je v cerkvi Gospa Sveta.

1. marca 1981 obišče zvezni predsednik dr. Rudolf Kirchsclaeger Slomškov in Mohorjev dom, ob priliki velike pevske prireditve "Koroška poje", ki jo je priredila Krščanska kulturna zveza.

Vse to je zamislil in nam varuje ustanovitelj – božji služabnik škof Anton Martin Slomšek! Vse to so ustvarili idealisti, kulturni garači in narodni delavci koroških Slovencev v zadnjem stoletju!

Vse nam je leta 1941 uničil nemški nacizem in je pregnal več sto družin iz podedovanih slovenskih domačij. Vse to smo z združenimi močmi in velikimi finančnimi žrtvami koroški, kanadski, ameriški in zdovski Slovenci po Evropi, Južni Ameriki in Avstraliji še lepše pozidali in sodobno obnovili. Vse to je sedaj naše. Delo "dobrih volj", slovenskih ljudi, dar božjega blagoslova in uslišanih molitev božjega služabnika A. M. Slomška, škofa – trpinca dr. Gregorija Rožmana, nešteti rajnih in živih porverjenikov in mohorjanov.

To so naši Domovi, kjer se srečavamo (ameriška mladina, zbor "Korotan", številni obiski posameznikov, po vsem svetu razkropljenih Slovencev). Tukaj smo vsi zamejski Slovenci doma. Vse to bomo gradili in dogradili. Vse to bomo zapustili in izročili bodočemu rodu koroških, zdomskih in zamejskih Slovencev. Poudarjam, da so gospodarske ustanove, ki smo jih morali skoraj iz nič ustvariti po letu 1945 in ki jih težko vzdržujemo, potrebne in služijo le namenu, da Mohorjeva družba v gospodarski neodvisnosti zmore tudi idejno neodvisno delovati v smislu pravil in v duhu načela Antona Martina Slomška:

Sveta vera bodi nam luč,
materina beseda pa ključ
do zveličavne narodove omike!

"Naš slovenski jezik je dar božji, nam Slovincem izročen – ne zato, da bi ga zamenjali ali po nemarščini celo izgubili. Skrbno smo ga dolžni hraniti, olupšati in svojim mlajšim zapustiti."

Anton Martin Slomšek

KOŠIRJEVA MAMA SLAVI...

Vneta bralka MISLI od prvih dni, ko je prišla v Avstralijo, obhaja KOŠIRJEVA MAMA (roj. Kosmač dne 11. maja 1892 v Trstu) v letošnjem maju visoki jubilej: svojo devetdesetletnico. Po vseh računih je druga najstarejša Slovenka med nami v Viktoriji (najbrž jo poseka samo gospa Marija Brešan, ki je v januarju izpolnila 91 let) in zasluži naše iskrene čestitke. Še na mnoga zdrava leta stoletnici naproti!

Tu objavljamo nekaj njenih spominov, ki jih je zabeležil in poslal uredništvu MISLI vnuk Fred.

“V MOJI MLADOSTI je bila Slovenija pod Avstrijo in plačevali smo v avstrijskih kronah, kasneje pod Italijo smo imeli lire, nato jugoslovanski dinar, tu pa funte, šilinge in pence, a zdaj dolarje in cente . . .” ob svoji devetdesetletnici pripoveduje Koširjeva mama.

V mladosti je vzljubila šivalni stroj in ga je res dolgo leta poganjala s svojimi nogami. Šivanja se je učila dve leti in pol – domači do morali zanjo plačevati. Potem se je vrnila domov, kjer so ji starši kupili nov šivalni stroj za 220 kron, kar je bil takrat velik denar. Zato pa so se hoteli prej prepričati, če je res kaj z njenim šivanjem: dali so ji blago in morala je sešiti žensko krilo z bluzo ter moško srajco. V tistih časih, pripoveduje naša jubilarntka, je imela običajna ženska obleka sedem gub – bila je taka kot jih vidimo danes samo še v filmih iz dobe ob prelomu stoletja. Moda se takrat na srečo ni spreminjala mesec za mesecem kot se spreminja danes. Za bluzo je vzelo takrat dan in pol dela in naša osemanjstletna Lojzka je delala šest polnih dni v tednu.

Takratno deklško razvedrilo? Ob nedeljah popoldan je šla Lojzka rada s prijateljicami na ples: pozimi v dvorano, poleti pa so bili na plesišču v parku. Ples se je takrat prišel s tem, da so trije pari zaplesali valček, potem pa so se jim pridružili še ostali pari. Žal so se z izbruhom prve svetovne vojne ta brezskrbna Lojzkina leta končala.

Lojzka se je že tudi kot mladenka pridružila cerkvenemu pevskemu zboru. Pela je sopran. Iz tistih let se spominja neljubega dogodka, ko je bila s še dvema prijateljicama obdolžena, da je bila s fanti v pevski sobi. (Tisti časi so morali biti res strogi v primeri z našim!) Dekleta so jezna odšla. Pa se jim je prišel čez nekaj tednov duhovnik opravičiti in je vse tri prosil, naj pridejo spet na kor . . .

Njen bodoči mož Jakob Košir je prišel večkrat okrog in po dveh letih poznanstva sta se leta 1915 poročila. Ni pa šlo takoj spočetka vse gladko. Ko je prišel Jakob prvokrat k njim na kosilo, ga je Lojzkina ma-

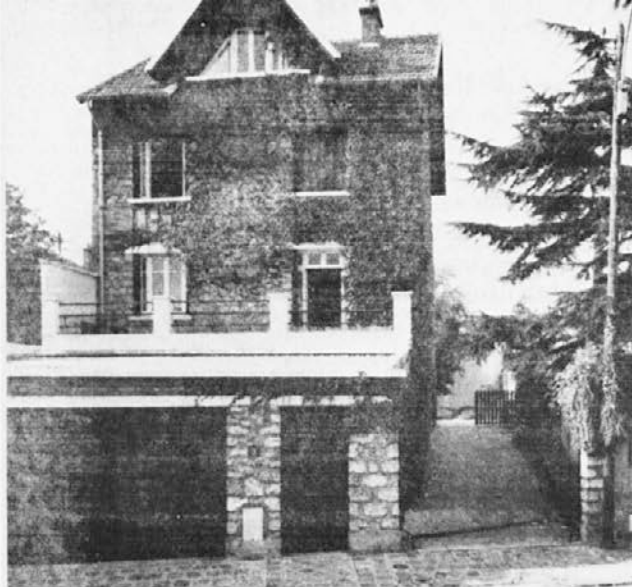
ma sprejela kar skoraj na grd način. Potem mu je dekle pojasnila zakaj. Mama je namreč slišala, da se po soseščini govori o nekem Koširju, ki dela na davkariji: že ima dekle in z njo že tudi – otroka . . . Zares, tudi Jakob je delal na davkariji. A ob tej novici se je brezskrbno zasmeljal in povedal mami, da so na delu v finančnem uradu – kar trije Koširji. S tem je mamo potolažil in led je bil prebit.

V zakonu sta imela potem tri otroke, od katerih je živ samo še Srečko. Ostala dva sina, Miroslav in Daniel, sta bila ubita v drugi svetovni vojni.

Po vojni se je Lojzka mučila kot gospodinja do leta 1960, ko je prišla v Avstralijo k sinu Srečku, da bi pomagala skrbeti za vnuka Fredija. Res je imel dobro varstvo stare mame vsa svoja mlada leta, delal pa ji je tudi precej skrbi. Vodila ga je v šolo, pa ji je večkrat ušel in izginil, da ga je iskala po cesti . . . A danes so vsi ti spomini tako lepi in prijetni: ne le za staro mamo, ampak tudi za Fredija, ki je seveda že odrasel.

Koširjeva mama je ob svojem visokem jubileju vesela in zadovoljna. Imela je dobre starše in lepo mladost ob veselju do šivanja. In vselej je vzela sleherni dan, kar ji je pač prinesel. Tudi kasneje, ko so se pričele družinske skrbi in preizkušnje življenja . . .

Če se zamislimo, da smo sami teh devetdeset let v Lojzkini koži – z dvema vojnama, ob izgubi dveh sinov in preranem pokopu moža, v 68 letu starosti pa se s silo izruvati iz rodne zemlje ter presaditi korenine v Avstralijo . . . – potem lahko samo občudujemo njeno korajžo in moč njenega značaja. Nič pa ni čudno, da celo po tolikih letih v Avstraliji pogreša stari kraj – prijatelje, kulturo, hrano . . . Zlasti zdaj, ko večino časa preživi v hiši, na sinovem domu v Frankstonu. Še predlanskim je tedensko hodila nakupovat, zdaj pa si ne bi upala več sama na avtobus. Zato si največ časa vzame za branje (bere slovenski in italijanski tisk), obenem pa jo še vedno živo zanima, kako so se mlajši Slovenci znašli v Avstraliji.

Srečanje u Parizu

Zanimivi članek je napisala v Melbournu rojena študentka IRENA BIRSA (več o njej je v Kotičku naših mladih te številke). Objavil sem ga tudi v angleškem originalu — mladim v branje in opomin, da je znanje slovenskega jezika vredno truda. — Urednik

I HAD RECENTLY been to Europe on a study tour. Unfortunately, my trip did not include a visit to Slovenia, even though I would have liked to have gone there. My reasons for writing this article came as a result of an interesting experience I had while I was staying in the Slovenski Dom in Paris.

The majority of my stay in Europe was based in Paris. Prior to my arrival, I had arrangements made through the help of Father Basil, to stay in the Slovenski Dom, which was situated in the Parisien suburb of Chatillon.

When viewed from the front, the Slovenski Dom is a lovely three-storey house, designed in the typically french manner. Like our Baraga House, it is situated beside the Slovenian Church.

When I first stepped inside, my first reminder of Slovenia and also of my own home, was the smell of Slovenian homemade soup. Upon entering the living room, I was met by the residential priest, Fr. Joseph Flis. I remember him well, as he was forever smoking his pipe and filling the room up with smoke. The domestic side of the house was run by a Slovenian woman by the name of Matilda. She was very friendly and was continuously concerned that I was'n't hungry. She was so devoted to her job, that all the residents at the Slovenski Dom habitually called her 'Mama'.

After all the formalities were over, I was shown to my room, which is usually reserved for Fr. Čretnik. (He is not yet residing here. His position and responsibilities are equivalent to Father Basil's in Melbourne.)

I found the whole house to be exactly as its name Slovenski dom suggests — a home. I had my own room, which was spacious, and I had the added advantage of having a wonderful view of the Eiffel Tower from my window.

The next morning at breakfast, I met the rest of the residents. Surprisingly, they were all young. There were five of us seated at the table that Tuesday morning. There was a young man named Vojko, who was from Ljubljana. He was studying fine art in Paris. I also found out from him, that he was a close friend of

NEDAVNO sem bila v Evropi na študijskem potovanju. Žal moja pot ni vključevala obiska Slovenije, četudi bi šla zelo rada tudi tja. Da sem napisala tale članek, pa je vzrok moja zanimiva izkušnja, ko sem bila v Slovenskem domu v Parizu.

Največ časa bivanja v Evropi sem preživela v Parizu. Že pred prihodom sem s pomočjo patra Bazilija uredila, da bom tam bivala v Slovenskem domu, ki je v pariškem okraju Chatillonu.

Gledan s sprednje strani, je Slovenski dom prijazna trinadstropna stavba, načrtovana po tipičnem francoskem načinu. Kot Baragov dom v Melbournu, stoji poleg slovenske cerkve.

Komaj sem vstopila, mi je bil prvo opozorilo na Slovenijo in tudi na moj dom — duh domače slovenske juhe. V dnevni sobi sem se sestala s tukaj živečim slovenskim duhovnikom g. Jožetom Flisom. Še se ga dobro spominjam, saj je kar naprej kadil svojo pipo in napolnjeval sobo z dimom. Gospodinjstvo v Domu pa vodi slovenska gospa, ki ji je ime Matilda. Bila je zelo prijazna in kar stalno v skrbeh, če nisem morda lačna. Tako je predana svojemu delu, da jo vsi stanovalci Slovenskega doma kličejo kar za "mamo".

Po koncu običajnih formalnosti so mi odkazali sobo. Dobila sem sobo, ki je sicer rezervirana za Fathra Čretnika. (On ima tam položaj in slično odgovornost kot pri nas pater Bazilij, živi pa še vedno v aveniji Gambetta.) Celotno hišo sem našla v resnici tako, kot pravi o njej ime: dom. Moja spalnica je bila zelo prostorna in imela sem še to prednost, da je bil skozi okno krasen razgled ravno na Eifflov stolp.

Naslednje jutro sem pri zajtrku srečala ostale stanovalce Doma. Na moje presenečenje so bili sami mladi ljudje, Pet nas je sedelo tisto torkovo jutro

okrog mize. Eden izmed njih je bil Vojko, doma iz Ljubljane. V Parizu študira umetnost. V razgovoru sem zvedela, da je dober prijatelj patra Bernarda. (Kaj bi ne bil, saj je tudi Vojko frančiškan! - Op.ur.) Drugi mladi mož, ki sem ga spoznala, je bil Tone. Prišel je iz Argentine in v Parizu študira kiparstvo. Nato je njegovo dekle Jožica, ki tudi živi v Parizu: prišla je iz Kanade. In končno je bilo med nami še eno dekle z imenom Zdenka. Ta je v Franciji doma, študira pa slovenščino na univerzi Sorbonne.

Različnost naših domovin je bila nekaj izrednega. Kot je izjavil Father Flis, "je soba obsegala celi svet". In vendar: vsi smo bili po rodu Slovenci. Kar nas je zares povezovalo ter nam dalo možnost svobodnega občevanja med sabo, pa je bil - slovenski jezik. To je bil edini jezik, ki smo ga vsi znali. Gotovo lep dokaz, kakšna prednost je za nas, če znamo govoriti slovensko.

Naslednje, kar bi rada omenila, se nanaša na mladega moža, ki sem ga tudi srečala v Slovenskem domu. Ime mu je bilo Patrik in ni bival v Parizu. Študiral je na univerzi v Ljubljani ter je prišel v Pariz samo za nekaj dni. Lahko ste prepričani, da je bila njegova slovenščina odlična. Pri tem pa je začudenje vzbujajoče dejstvo, da fant ni bil Slovenec: bil je črnc in njegova rodna domovina je Madagaskar.

S posebnim namenom sem vse to napisala. S primerno sem namreč hotela pokazati, da so ljudje po svetu, ki znajo slovensko, pa četudi pridejo iz različnih dežel - kakor je tudi mnogo mladih ljudi, ki izhajajo iz slovenskih družin, pa jim je vseeno, ali znajo materin jezik ali ne. Prepričana sem, če bi se ti zadnji srečali s prvimi, bi se počutili osramočeni nad lastno brezbriznostjo.

Upam, da bo ta moj članek na en ali drugi način le pomagal odstraniti vsaj del otopenosti in zanemarjanja slovenščine, ki je doma tudi med mladino naše skupnosti.

Father Bernard. Another young man, that I met there was Tone. He came from Argentina and he was studying sculpture in Paris. His girlfriend Jožica was also residing in Paris. She came from Canada. Finally, there was another young girl by the name of Zdenka. She came from France, but she was presently studying Slovenian at the Sorbonne.

The diversity of our origins was quite extraordinary. As Father Flis had stated, 'we virtually have the whole world in one room'. Yet despite our differences, we all shared one thing in common - we were all Slovenian in origin. And the thing that kept us together, that enabled us to freely communicate with one another was the Slovenian language. It was the one language that we all could speak. This would certainly prove how advantageous it is for us to be able to speak Slovenian.

The second point I wish to raise, deals with a young man I met at the Slovenski Dom. This person who was called Patrick did not reside in Paris. In fact he was studying at the University in Ljubljana, and had come to Paris for a few days. As one may imagine, his Slovenian was perfect. Yet the amazing thing about all this was the fact that he was not Slovenian. He was a negro and his native country was Madagascar.

The aim of my mentioning this, is to exemplify that there are people in the world who can speak Slovenian, yet come from different origins, while there are many young people who do come from a Slovenian backgrounds, who are indifferent as to whether they speak this language or not. I'm sure if some of us were confronted with some of these people, we would feel somewhat embarrassed at our negligence.

I hope that this article may in some way help in discarding some of the apathy and neglect that is present in our community.

Na levi
pri naslovu
članka:
**SLOVENSKI
DOM** v Parizu.
Tukaj na desni
je skoraj skrit
za drevesom,
vidi pa se ob njem
cerkev sv. Terezije
Deteta Jezusa,
kjer se pariški
Slovenci redno
zbirajo k maši.

Misli, Maj 1982

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Bogu smo zares lahko hvaležni za tako čudovito lepo vreme letošnjih velikonočnih dni. Tudi to je pripomoglo, da se je veliko rojakov udeležilo slovenskega bogoslužja, zlasti desete maše velikonočne nedelje na prostem. Veliko je bilo te dni obhajil, tudi spovedi, a teh je bilo precej opravljenih že pred prazniki, med postno tridnevnicco, ki jo je vodil misijonar p. Evgen.

+ Postni šparovčki (Project Compassion) so doslej prinesli vsoto 425.44 dolarjev. Ker vem, da jih bo še nekaj vrnjenih, nabirke še nisem zaključil in odposlal. Kot oznanjeno bo šla polovica nabranih darov v nadškofijsko nabirko, pol pa za naše posinovljene misijonarje v Togo, Afrika.

+ Nabirka pri bogoslužju velikega petka je po vseh cerkvah za vzdrževanje svetišč po Palestini, deželi Jezusovega rojstva, življenja na svetu, smrti in vstajenja. Letos smo nabrali 99.13 dolarjev. Z dodanim darom sto dolarjev v ta namen sem vsoto 199.13 dolarjev že odposlal. Iskrena zahvala vsem!

+ Velikonočnih kuvertic se je do danes vmilo 361 s skupno vsoto 4,335.86 dolarjev za vzdrževanje našega središča. Bog povrni vsem dobrotnikom! (Za žive in že pokojne dobrotnike vsa ta leta od otvoritve naše cerkve sleherni mesec opravimo vsaj eno sveto mašo!) Hvaležen sem jim, da razumejo, kaj narodni skupini pomeni imeti lastno versko in kulturno središče, kot ga imamo v Kew mi. Ostale rojake, ki čutijo pomen slovenske cerkve in drugih dejavnosti v zvezi z njo, pa bi rad spomnil, da je za velikonočno kuvertico še čas. Pregovor pravi: Bolje kasno kot nikoli! Da le pride dar iz srca – to je važno!

+ Na velikonočni ponedeljek zjutraj je bila redna slovenska oddaja (od sedmih do osmih) na 3EA velikonočna (razen otroškega koticčka na koncu) in v prireditvi verskega središča. Očitno je dobro uspela, kar sklepam iz pohval in zahval (osebno in po nekaj pismih, največ pa po telefonu), ki jih v vseh letih sodelovanja pri radiu še nismo dobili toliko. Veseli me, da

je bilo z oddajo tako ustrezno. Škoda samo, da se naši ljudje kar ne ojunačijo ter kličejo ali pišejo o svojem zadovoljstvu na vodstvo 3EA radia. Tam namreč po takihle pismih ali telefonskih klicih presojuje upravičenost slovenskih oddaj oz. verskega sporeda na slovenski oddaji.

+ Velikonočno košaro z velikim čokoladnim pirhom, ki jo je pripravilo in zanjo prodajalo srečke Društvo sv. Eme, je zadela družina Jožeta Brožič. Pri drugi nagradi pa je imela srečo Doris Logar. – Čestitamo!

Za cvetno nedeljo pa je Društvo sv. Eme s pomočjo članic in pomočnic zopet pripravilo veliko lepih butaric, katerih izkupiček je šel v sklad našega bodočega doma počitka. – In ker smo že ravno pri cvetni nedelji: zahvala Peršičevemu Marjanu, ki je zopet ponudil oljčno drevo na svojem vrtu, da smo imeli pri blagoslovu zelenja za vse prisotne dovolj oljčnih vejic.

+ Krstile so zadnji mesec sledeče naše družine: **David Maxwell** je razveselil družino Maksa **Hartmana** in **Violette** r. Podgornik. Dne 4. aprila so ga prinesli iz Gladstone Parka k našemu krstnemu kamnu. – Kar trije krsti (in same punčke!) so bili v naši cerkvi 17. aprila: **Janice Anne** je prvorojenka družinice **Stojana Jaksetiča** in **Nade Marije** r. Brne (St. Albans), **Marie Elizabeth** pa je novi prirastek k družini Maksa **Pišoteka** in **Magde** r. Pleško (Mooroolbark). Iz North Caulfielda pa sta prinesla ta dan h krstu **Vid Jug** in **Gabriela-Gerde** r. Eiting: hčerkici bo ime **Nikol Katarina**.

Iskrene čestitke vsem srečnim družinam, malčkom božjega varstva v življenju!

+ Poleg poveljavljenja ene doslej le civilne poroke pred velikonočnimi prazniki (imen in podatkov v teh primerih ne objavljam, razen če zakonca izrecno tako sama želita) smo imeli poroko na soboto po veliki noči (17. aprila): **Diane Rosemary Puntar**, rojena v Sydneyu in krščena v župniji Wentworthville, je bila nevesta, ženin pa **Gregory Richard Watts**, avstralskega rodu, rojen in krščen v Millicent, S.A. Ženin je v vojaški službi v Queenslandu, kjer sta se spoznala in prišla k poroki k nam: tu ima nevesta starše, sorodniki ženina pa so si tako občutno prikrajšali pot.

Obilo stanovitnosti in božjega blagoslova!

+ Ko boste to brali, bo naša **MATERINSKA PROSLAVA** za nami. Vselej jo priredimo na prvo majsko nedeljo (namesto na drugo, ker je na drugo že vsa leta slovenska maša v Geelongu). Je v prireditvi naše Slomškove šole, letos pa bodo s pevskim nastopom priskočili na pomoč še Glasniki. Tudi zakuska po odrski prireditvi se vselej kar dobro obnese. Gospodinjine prinesejo razne dobrote, pa so mize polne za vse. – Naj našim mamicam tudi tu izrečem čestitke k njihovem dnevu!

+ GLASNIKI so imeli na zadnjo nedeljo v aprilu celodnevni izlet v Gippsland in pridružilo se jim je tudi precej staršev. Ogledali so si elektrarno v Morwellu, nato so piknikovali s tamkajšnjimi rojaki, pri večerni redni slovenski maši (v Morwellu jo imamo na četrto nedeljo vsakega drugega meseca ob sedmih zvečer) pa so sodelovali s petjem in igranjem. Kljub temu, da je nagajal dež, so imeli prijeten dan: namesto v parku v Traralgonu so se zbrali blizu Morwella v prostorni nedokončani novi hiši Krušecove družine, kjer je bilo smeha in petja ter dobre volje na pretek, zasilne mize pa polne vseh mogočih dobrot. Tako so se tamkajšnji rojaki obdolžili za obisk Glasnikov in zaželjeno spremembo. Vsi smo bili zadovoljni. Iskrena zahvala vsem morwellskim dobrotnikom!

Moram reči, da se je mladinski pevski zbor verskega središča zelo okrepil in vzame tudi redne vaje zelo resno. Zahvala gre voditelju Marku Plesničarju, ki je odličen glasbenik, ki zna pritegniti mladino in ima tudi polno svežih idej.

+ Baragova knjižnica verskega središča je nedavno dobila stroj za fotokopiranje. Zlasti študentje srednješolskega pouka slovenskega jezika si bodo z njim lahko veliko pomagali, ker knjižnica gotovih knjig ne dovoli nositi iz svojih prostorov.

+ O pokojni gospe JOŽEFINI PERIČ, ki je umrla v Wodongi, berete lahko med pismi pod "Križem avstralske Slovenije". – Pokojnica je bila rojena Zupančič dne 5. februarja 1903 v Soteski (Gaberje pri Dolenjskih Toplicah). Z lani umrlim Petrom sta se poročila v Egiptu. V Avstralijo je prišla leta 1949. – Sožalje vsem domačim!

+ Rad bi se tu zahvalil učiteljici Luciji in njenemu možu Štefanu Srncu za poklon 200 dolarjev Slomškovi šoli verskega središča. Lucija je lani pri nas poučevala, a letos iz zdravstvenih razlogov ni mogla pričeti. Upa pa, da bo lahko kmalu spet priskočila na pomoč, saj ji je Slomškova šola zelo pri srcu. Že kot del tradicije, saj je nepozabna Sernečeva Anica (zdaj poučuje v Angliji) toliko začetnih let žrtvovala Slomškovi šoli ter njenemu kasnejšemu razvoju.

Naša Slomškova šola ima letos 31 učencev. Poleg sestre Silvestre se žrtvujeta s poučevanjem učiteljici Pavlina Pahor in Viktorija Mrak. Vsem trem smo za trud hvaležni.

Naj tu omenim, da bomo morali v kratkem obnoviti pod v razredu, ker je zaradi preslabe ventilacije začel prhniti. Računam na prostovoljno delo (enega ali dva delavca že imam), les pa bo seveda treba kupiti, četudi je cena visoka. Bi bilo še kaj prostovoljcev za to prepotrebno delo, katerega ne bomo smeli predolgo zavlačevati?

+ Šmarnice smo začeli z večerno mašo na prvega maja, praznik svetega Jožefa—delavca. Tokrat premišljujemo o Mariji ob svetem Frančišku, saj obhajamo letos 800-letnico njegovega rojstva in praznujemo zato Frančiškovo leto.

Večerne šmarnične pobožnosti bomo sproti oznanjevali za teden naprej, pa tudi — kot običajno — vse nedeljske maše v maju bomo združili s šmarničnim premišljevanjem in litanijami Matere božje.

Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v maju (7. maja), na zapovedani praznik vnebohoda Gospodovega (četrtek 20. maja), na praznik Marije Pomagaj (ponedeljek 24. maja), na praznik Marijinega obiskanja (ponedeljek 31. maja), ko bomo tudi zaključili letošnje šmarnice. Večerna maša bo tudi na prvi petek v juniju (4. junija) združena z običajno pobožnostjo v čast Srcu Jezusovemu. Vabljeni!

+ V Wodongi bo slovenska maša spet na četrto nedeljo v maju (23. maja) ob petih popoldne. Seveda jo bomo združili s šmarnično pobožnostjo.

+ Za primer, da prihodnja številka MISLI ne izide do druge junijske nedelje, naj že zdaj omenim: naš mladinski pevski zbor GLASNIKI namerava na drugo junijsko nedeljo (13. junija) obiskati Geelong in peti pri slovenski maši ob pol dvanajstih. Na poti domov pa se bodo ustavili še v St. Albansu in peli pri maši, ki jo imamo za tamkajšnje Slovence ob petih. Za rojake, ki se udeležujejo teh naših vsakomesečnih maš, bo malo spremembe — in, morda bo petje Glasnikov privabilo še kaj rojakov, ki jih navadno ne srečamo v cerkvi. Vsekakor: vsi vabljeni in dobrodošli! Glasnikom pa že zdaj hvala za dobro voljo!

ŽALEC, ki letos praznuje svojo 800-letnico

izpod

Triglav

LJUBLJANSKI GRAD že pet let temeljito prenavljajo in prav te dni so odprli prenovljeni grajski stolp, ki je priljubljena razgledna točka, saj je obenem tudi najvišja točka mesta Ljubljane. Vrh stolpa je po prenovi oblečen v marmor. Nanj vodi 173 zavitih železnih stopnic. V maju bodo na stolpu vključili novo električno uro in za obiskovalce namestili tudi daljnoglede.

Leta 1976, pred pričetkom obnove, je bil ljubljanski grad druga najbolj obiskana turistična točka v Sloveniji – takoj za Postojnsko jamo. Kar 81.000 ljudi se je povzpelo na grajski stolp in med njimi je bilo 50.000 tujih obiskovalcev.

Začetek ljubljanskega gradu sega v deveto stoletje, prvič pa je omenjen v zgodovini leta 1220. Današnji stolp je bil grajski stavbi prizidan šele sredi prejšnjega stoletja. Obnovitvena dela se bodo nadaljevala še precej časa, saj so v petih letih končali komaj nekaj manj od polovice gradu.

MESTO ŽALEC – središče slovenskega hmeljarstva – praznuje letos 800-letnico. Ime Žalec se je namreč pojavilo prvič v zgodovini leta 1182, ko je bil v kraju sedež deželno knežjega urada. Mesto je imelo po nekaterih zgodovinskih virih tudi svoje sodišče in se je lepo razvijalo, ker je bilo ob pomembni prometni zvezi. Turški vpadi so ga močno poškodovali, četudi so poslopja že takrat bila iz trdnih zidanih kamnitih blokov. Nekatero hišo so se s poznejšimi preoblikami ohranile do danes in tako naletimo v Žalcu na kamnite gotske portale in stare grebenaste oboke, značilne za tisti čas. Današnja po-

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

doba mestnega jedra je nastala v prvi polovici prejšnjega stoletja, prebivalcev pa ima zdaj 4325.

NAJVIŠJA slovenska nagrada za ustvarjanje v slikarstvu nosi Jakopičevo ime. Podeljujejo jo na dan obletnice rojstva velikega slovenskega mojstra Čopiča in vodje slovenskih impresionistov, Riharda Jakopiča. Letos je bila nagrada 12. aprila v ljubljanski "Moderni galeriji" podeljena slovenskemu slikarju in grafiku Bogdanu Boričiču.

SLOVENSKI KNJIGI slabo kaže, je 27. marca pisalo ljubljansko DELO. Akcijski odbor za knjigo je sklical sestanek slovenskih založb in papirnic, na katerem so prišli do že večkrat ponovljene zaskrbljujoče ugotovitve: slovenska knjiga je v težavah. In v še večjih težavah bo ob koncu letošnjega leta ter v začetku prihodnjega, če ne bosta slovensko papirništvo in slovenska grafika kakorkoli razbremenjeni velikih izvoznih obveznosti. Odbor je odklonil predlog o združevanju založb, s katerim bi bilo problemu malo ali nič pomagano in bi s tem tudi zatrli konkurenčnost idej, ki dviga ustvarjalnost. Do kakega pozitivnega zaključka pa sestanek ni pripeljal – le do ugotovitev, ki so kaj žalostne, pa žal resnične.

"BOGATI" Slovenci so morali 31. januarja izpolniti "napoved za odmero davka iz skupnega dohodka občanov v letu 1981". Razvidno je, da so največ zaslužili profesorji, zdravniki in pa plastikarji. Najvišji letni dohodek v Ljubljani je prijavil obrtnik, ki ima kovinsko predelovalno delavnico: 2,5 milijona dinarjev je zapisal v davčno napoved. Do 800 tisočakov pa so zaslužili univerzitetni profesorji.

Zanimiv je tudi podatek, da so v občini Ljubljana – Center plačali delavci v združenem delu 1,256.000 dinarjev davka, obrtniki pa kar 3,351.000 dinarjev. Tudi je razvidno, da se je število davkoplačevalcev v teku enega leta zelo povešalo. Predlansko leto je davek od skupnega dohodka plačalo 2484 državljanov republike Slovenije, letos pa kar 2700 več. Vzrok najdemo v znižanju davčne osnove, ki je zato več ljudi zadržila v davčno zanko. Po računih strokovnjakov bo davčni vijak iztisnil okoli 30 milijonov dinarjev. Ta vsotka vsota bo razdeljena po načelu pol-pol med občine in republiko.

NOVA CEMENTARNA Cement Skala, s katero se ponaša Anhovo, je namlela lani poleg cementa kar 210 milijonov izgube. Občina in sovlagatelji zdaj razmišljajo, kakšne so možnosti za rešitev podjetja pred stečajem. Zedinili so se, da do stečaja ne sme priti, saj bi ta končni korak močno prizadel anhovsko gospodarsko območje. Za enkrat so naprosili banke, ki so dale posojila, naj bi za štiri leta ustavile posojilne obveznosti podjetja. Če bo to prineslo ugodno

rešitev, je seveda vprašanje. Kar preveč očitno je, da se bo cementarna težko izvlekla iz tako velike izgube...

BLED naj bi uradno veljal ne le za letoviški kraj, ampak tudi za zdraviliški. Za to se zadnji čas trudi občina Radovljica, kamor Bled pripada. Pridobitev zdraviliškega naslova bi bilo vsekakor precejšnjega pomena in bi privabilo še več gostov.

Na Bledu so prav za prav že vsi primerni zdraviliški objekti, kar velja predvsem za hotel Toplice, kateremu naj bi se v kratkem pridružil tudi hotel Park. Organizirana je zdravstvena služba, imajo potrebne komunalne naprave, dobre prometne zveze ter primerne turistične in gostinske objekte. Tudi urbanistični načrt za nadaljne urejevanje je potrjen.

Občina Radovljica se pri vsem tem sklicuje celo na to, da arhivski podatki dokazujejo, da je bil Bled glede na svojo termalno vodo že leta 1906 v stari Avstriji proglašen za "zdravilišče in pomemben letoviški kraj". Le zakaj ga ne bi kot zdravilišče oglaševali zdaj, ko ljudje še več potujejo in si iščejo zdravja po toplinah!?

STOLETNIK je kakor živa zgodovina in to lahko rečemo tudi o Škodovi mami iz Zdsenske vasi pri Dobropoljah, ki je 14. marca praznovala stoletnico. Lani je še delala ure in ure po njivah. V pojočem dobrepolskem narečju lepo tekoče pripoveduje iz dolge preteklosti. Njeno otroštvo sega še v čase graščakov, živo se spominja prvega kolesa, prvega vlaka in prvega letala. Kakšne spremembe v obdobju enega dolgega življenja: v razvoju tehnike, medicine, navad in običajev!

Škodovi mami – Francka ji je ime – pošiljamo tudi iz Avstralije iskrene čestitke! Kar korajžno, mama!

NA VELIKI PETEK, letos je bil 9. aprila, je na Kliničnem centru v Ljubljani umrl v 72-tem letu starosti dr. **Metod Mikuž**. Rojen 22. decembra 1909 v Prečni pri Novem mestu, je študiral v Ljubljani bogoslovje in bil posvečen v duhovnika (urednik MISLI mu je svoj čas ministriral na Viču). Med revolucijo se je pridružil OF, kjer je dobil naslov "verskega referenta" – pe-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

sek v oči za preprosto ljudstvo: komunizem je z njegovim kolarjem ujel marsikoga, ki bi drugače morda pravočasno spoznal usodno krinko.

Mikuž je zapustil duhovništvo in se po vojni posvetil zgodovini. Od leta 1956 je bil redni profesor filozofske fakultete ljubljanske univerze za občo zgodovino in zgodovino jugoslovanskih narodov po prvi svetovni vojni. Napisal je obsežen opus monografij, člankov in razprav, osebno pa se je po mnogih pripovedovanjih zlasti zadnja leta zagrenjeno zapustil.

Za svoje sodelovanje je prejel Mikuž najvišja jugoslovanska priznanja – nagrade ANVOJ, ki pa v očeh božjih ne veljajo prav nič več kot trideset Judeževih srebrnikov.

Skoraj simbolično se mi zdi, da je končal svoje vijugasto zemsko potovanje ravno na veliki petek. Res, samo Bogu gre sodba! Slovenskemu verniku pa se ob molitvi za pokoj njegove duše le samo po sebi stavlja vprašanje: je bil na desni ali na levi Križanega tisto zadnjo in odločilno uro? Sam je odločal. Še je nosil na duši neizbrisni pečat duhovništva. Moral je čutiti, da je božje usmiljenje neskončno in da je skromni "Gospod, spomni se me..." dovolj za Odrešenikov ljubeznivi odgovor...

ZA REDNEGA ČLANA Evropske akademije znanosti, umetnosti in književnosti je bil izvoljen slikar in grafik Božidar Jakac. Umetnik je bil na okrevanju v Portorožu, ko mu je 4. marca sporočil izvolitev sam predsednik Akademije, Raymond Daudel.

Akademija šteje sedaj 118 članov. Po njenih pravih more postati član le umetnik, ki je star najmanj 65 let.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Marija ~ naša MATI

Kip predstavlja Marijo ob sprejemu materinstva (Auguste Larene)

PISATELJ Guardini pravi, da je najslajša skrivnost naše vere: MARIJA. Sveta Cerkev pravzaprav soglaša z njim, saj nas uči klicati Marijo "življenje, sladkost in upanje naše". In vsi verni kristjani v resnici okušamo trajno srečo in sladkost ob zavesti, da je Marija naša predobra, presladka, usmiljenja polna Mati.

Nekaj velikega, bistvenega in nepogrešljivega bi nam manjkalo v duhovnem življenju vere, ako bi v njem ne bilo matere. Saj se nadnaravno življenje gradi na naravnem, milost zida na naravo. V naravnem življenju pa je mati naša prva, največja in najslajša ljubezen, naša tolažba, naše upanje, naša čudovita sreča. Otroek je telesno in duševno ves z materjo povezan, od nje odvisen, ves srečen in zadovoljen v njenem varstvu, pa ves ubog in zapuščen ob njeni izgubi. V dno srca se nam smili otrok, ki mu mati umrje. Čutimo, da mu je nihče ne bo mogel nadomestiti. Prav zato smo tako srečni in Bogu hvaležni, ako nam mater dolgo ohrani; ob njeni smrti pa tudi odraslim otrokom solze zalivajo oči.

In glejte, kako je dobri Bog, naš Stvarnik, tako lepo zamislil, da se ljudje, ki bi jih lahko ustvarjal neposredno, kakor Adama in Evo, rodijo iz očeta in matere in je prav mati, ob strani očetove moške moči in oblasti, otrokom vir največje in najslajše življenjske sreče. Med naravnimi Stvarnikovimi deli ni gotovo nič lepšega, nič slajšega, kot je mati. In je dobri Bog tako odločil, da imamo mater tudi v duhovnem, nadnaravnem življenju vere in milosti; tu je On sam naš Oče, ki čuje nad nami s svojo močjo in previdnostjo, ob njem pa je Marija naša predobra duhovna mati, ka-

EVANGELIJ – Lk 1, 26– 38.

ANGEL OZNANI ROJSTVO JEZUSOVO

V šestem mesecu pa je bil angel Gabriel od Boga poročen, zarocen možu, ki mu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidovih. Prišel je k njej, je rekel: "Zdrava, milosti polna, Gospod z tobom!" Marija je bila presrečna in je razmišljala, kaj naj pravi. Angel ji je rekel: "Ne boj se, Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš otroka. Sin bo velik in imenovan bo sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegov in njegovemu kraljestvu ne bo konca." Marija je rekla: "Kako se bo to zgodilo, ko moja žena ne spožna?" Angel ji je odgovoril: "Sveti duh bo se nad tebi, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Sin bo velik in imenovan bo sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegov in njegovemu kraljestvu ne bo konca." Marija je rekla: "Glej, dekla sem Gospoda spočela od nje."

Misli, Maj 1982

tere srce je prepolno usmiljene ljubezni do nas in se vsak človek vedno lahko ter brez strahu k njej zateče.

Ne mislimo, da je Marijino materinstvo nad nami nekaj zgolj čustvenega, brez resnične verske podlage, neko pobožno pretiravanje. Marijino duhovno materinstvo je utemeljeno v svetem pismu in v ustnem izročilu. Cerkev ta nauk po svojih poglavarjih priznava in oznanja, akoravno ga še ni po nezmotljivem učiteljskimu slovesno proglasila. Krščanskemu ljudstvu pa je ta resnica nekaj popolnoma gotovega, nepogrešljivega in vedno znova v življenju potrjenega.

Marijino duhovno materinstvo nad človeškim rodom učitelji cerkvenega nauka takole utemeljujejo: Marija je Mati Kristusova, ki je početnik in dovršitelj našega odrešenja in duhovnega življenja. S tem, da je rodila Kristusa, je pa Marija tudi nam posredovala življenje milosti. Kakor je Eva naravna mati vseh ljudi po vrsti človeških rodov, tako je Marija, druga in boljša Eva, duhovna Mati vsega človeštva po milosti.

Sveti očetje učijo, da je Marija postala duhovna Mati človeštva že v trenutku Kristusovega učlovečenja, v zgodovinski uri angelovega oznanjenja. Ko je v svojem deviškem telesu spočela Zveličarja sveta – učil svetega papeža Pij X. – , je v nekem oziru spočela in rodila tudi vse one, katerih življenje je obseženo v Kristusovem življenju. Kristus je naša glava, mi pa smo njegovi udje. Ko se je iz Marije rodil Kristus – glava, smo se duhovno rodili iz nje tudi mi, njegovi udje. Po pravici se imenujemo zato – v duhovnem smislu – Marijini otroci in Marija je naša Mati.

Božja beseda

Galilejsko mesto, ki se imenuje Nazaret, k devici, in devici je bilo ime Marija. Ko je prišel angel k njej, je rekel: "Zdrava, blagoslovljena ti med ženami!" Pri teh besedah se je prestrašila in je razmišljala, kaj naj pravi. Angel ji je rekel: "Ne boj se, Marija, zakaj milost si našla pri Bogu. Glej, spočela boš otroka. Sin bo velik in imenovan bo sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegov in njegovemu kraljestvu ne bo konca." Marija je rekla: "Kako se bo to zgodilo, ko moja žena ne spožna?" Angel ji je odgovoril: "Sveti duh bo se nad tebi, zato bo tudi Sveto, ki bo rojeno, Sin bo velik in imenovan bo sin Najvišjega; Gospod Bog mu bo dal prestol njegov in njegovemu kraljestvu ne bo konca." Marija je rekla: "Glej, dekla sem Gospoda spočela od nje."

Misli, Maj 1982

Marijino duhovno materinstvo nad nami, začetno že v uri njenega oznanjenja, pa je doseglo svoje dovršenje in dopolnjenje na Kalvariji, pod Jezusovim križem. Ko je Jezus, na križu viseč, v nepopisnih mukah umiral za naše odrešenje, je Marija, stoječ zvesto pod križem, z njim za naše zveličanje trpela. V nepopisnih duševnih bolečinah nam je tedaj posredovala življenje milosti, ki nam ga je Jezus s svojo življenjsko daritvijo zaslužil. Po pravici se zato imenujemo otroci Marijinih materinskih bolečin in Jezusovi bratje.

To resnico nam je Jezus sam potrdil, ko je na križu, pred svojo smrtjo, svoji Materi apostola Janeza zapustil za sina, njemu pa naročil, naj Marijo vzame za svojo mater. Splošno je mnenje bogoslovnih učiteljev, podprto po izjavah papežev, da je Jezus tedaj v apostolu Janezu izročil Mariji v materinsko skrb ves človeški rod, predvsem pa one, ki so po veri združeni z njim. Zato, pravijo, je značilno, da Jezus v tistem velikem, slovesnem trenutku Marije ne imenuje Mati, ampak Žena. Kakor da bi hotel s tem povedati, da je ona tista Žena, ki jo je Bog že v raju napovedal. Torej druga Eva, ki naj vse ljudi prerodi za večno življenje, v nasprotju s prvo Evo, ki je vsemu človeštvu postala vzrok smrti. In prav zato, pravijo, Janez v svojem evangeliju sebe tu ne imenuje po imenu, ampak govori le o "učencu", hoteč s tem potrditi, da je božji Zveličar Marijo dal za Mater ne le njemu osebno, ampak vsem, ki bodo po veri postali njegovi učenci. Te misli potrjuje v eni svojih marijanskih okrožnic Leon XIII.

Z veseljem in hvaležnostjo torej verujemo, da je Marija v resnici naša duhovna Mati, pa ne le naša, ampak tudi vseh ljudi. Ker je namreč Kristus, božji in Marijin Sin, umrl za vse ljudi, je tudi Marija duhovna Mati in Srednica milosti za ves svet. Lepo je to zapisano v razodetjih svete Brigite, kateri je Marija takole govorila: "Sem Kraljica nebes, veselje pravičnikov in vrata zveličanja za grešnike. Ni ga grešnika na zemlji tako nesrečnega, da bi bil povsem oropan moje dobrote in milosrčnosti. Nihče, razen tisti, ki so že za večno pogubljeni, ni od Boga tako zavržen, da bi ne mogel doseči mojega usmiljenja, ako me kliče na pomoč. Vsi me kličejo za Mater usmiljenja in to tudi v resnici sem. Neskončno usmiljenje božje prihaja po meni do ljudi. Zato pa bo nesrečen v tem in v drugem življenju oni, ki bi se bil lahko k meni zatekel, pa se ni hotel."

Prav ima zato sveti Bonaventura, ko vzklika: "Srečni vsi tisti, ki so trdni in stanovitni v ljubezni do tako ljubeznive Gospe in Matere!" In prav ima sveti Bernard, ki je dejal: "Kdor se noče potopiti v viharjem morju grešnega sveta, naj gleda na Zvezdo, naj kliče Marijo!..."

ALOJZIJ KOŠMERLJ

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvijo!)
Telefon: (02)637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478

VELIKA NOČ je za nami. Za vsakega kristjana so prazniki važni mejniki v življenju, ob katerih se rad ustavi in razmišlja. Iz otroških let se spominjam, kako smo otroci težko čakali velike noči. Post se nam je zdel neznansko dolg. Ker je bilo življenje povezano z vero, smo čutili, da je post nekaj posebnega, ko se je treba s pokoro pripravljati na nekaj veličastnega. Redno smo se udeleževali križevega pota v farni cerkvi ob petkih in nedeljah. Za veliko noč je moral k spovedi vsakdo izmed nas, zlasti pa tisti, ki so samo enkrat na leto prejeli ta zakrament. Tudi doma je moralo biti za praznike vse lepo urejeno. Navada je bila, da smo otroci za veliko noč dobili novo obleko, četrudi ne ravno vsako leto. S ponosom smo nosili na cvetno nedeljo v cerkev velike butare in se kosali, katera je lepša in večja. Že med tednom pred cvetno nedeljo je bil zelo slikovit pogled na trg ob ljubljanski stolnici, kjer so prodajali butare in butarice. Nebeško lepo pa je bilo na cvetno nedeljo v cerkvi, ki je postala eno samo morje zelenja in pisanih barv ter prijetnega vonja. — Potem smo otroci radi hodili vse tri dni velikega tedna k molitvam psalmov, ki so jih v cerkvi opravljali duhovniki. Pri vsakem psalmu je ugasnila ena sveča na posebnem trikotnem svečniku, le zadnja, ki je pomenila Jezusa, je ostala prižgana in jo je cerkovnik odnesel za oltar. Takrat smo na znamenje duhovnikov s šibo tudi mi sprožili svoje raglje ter napravili z njimi in cepetanjem nog hud ropot, da so si odrasli verniki kar mašili ušesa. — Na veliko soboto zjutraj smo čakali na blagoslov ognja, ki smo ga potem raznašali po hišah. Vsak je hotel biti prvi. Nekateri so celo goljufali in prižgali ob ognju pred cerkvijo svoje kresilne gobe, preden je bil ogenj blagoslovljen. — Na veliki petek in na soboto smo se vrstili

kot straža pri božjem grobu. — Veličastna je bila na veliko nedeljo zjutraj slovesnost vstajenja in petje aleluje, kateri je sledila procesija z Najsvetejšim in s kipom vstalega Zveličarja, z nebom, banderi, z godbo in narodnimi nošami . . .

Veliko teh starih običajev v izseljenstvu ob praznikih pogrešamo. Nekaj zaradi spremenjenih razmer in tujega, marsikdaj veri neprijaznega okolja, nekaj pa tudi zaradi naše mlačnosti in brezbriznosti. Ko bi vsaj to držali, kar imamo običajev in slovesnosti ob praznikih, in se potrudili za udeležbo!

UDELEŽBA pri letošnjih obredih velikega tedna, začeni s cvetno nedeljo, je bila rekordna. Na cvetno nedeljo je pri dramatiziranem branju pasijona vsa cerkev še tesneje sodelovala, ker je imel vsakdo v rokah celoten tekst. Na veliki četrtek smo imeli med mašo tudi umivanje nog dvanajsterim možem. Nato smo prenesli Najsvetejše v "ječo" in skoro do devete ure ostali tam v skupni molitvi. Tudi na veliki petek je bilo opravilo tega dne dobro obiskano; veliko vernikov je pristopilo k obhajilu. Tudi zvečer pri križevem potu je bila lepa udeležba. Šibki pa so bili obiski Najsvetejšega v božjem grobu izven obredov. Seznam molilcev v cerkveni veži je ostal skoraj nepopisan. Le okrog pol ducata družin je prišlo, da so prebile pol ure ali eno uro v zasebni molitvi pred božjim grobom. Kaj ostale družine niso potrebne molitve? Vsi smo jo potrebni, najbolj pa tisti, ki tega ne priznajo! Saj je že kar preveč naših družin, kjer ni veselja, sloge, ljubezni in potrpljenja . . . Kaj pomaga lepo urejena hiša zunaj in znotraj, če pa so srca prazna, ker nimajo Boga!

Na veliko soboto zvečer so bili obredi blagoslova ognja na dvorišču. Sledil je blagoslov sveče, velikonočna hvalnica (pel jo je p. Evgen), potem smo poslušali pomenljiva branja iz stare zaveze. Oglasili so se zvonovi in aleluja. Pri blagoslovu vode smo obnovili krstne obljube. Sledila je sveta maša velikonočne vigilije, nato pa vstajenje s procesijo po cerkvi, zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim. — Na veliko nedeljo so bile vse tri službe božje pri nas polno zasedene, pri glavni pa je bilo menda prav toliko ljudi zunaj kot jih je bilo v cerkvi.

Za praznik vstajenja smo imeli slovenske maše tudi po drugih krajih: p. Evgen je šel v Canberro, dr. Mikula v Brisbane in Surfers Paradise, sam pa popoldan v Wollongong. Upam, da so ostali rojaki, ki ne živijo v naših naselbinah, bili ta dan pri maši v farnih cerkvah.

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu so vsako nedeljo ob 9:30, sobotna maša, ki velja za nedeljsko, pa ob sedmi uri zvečer. Pol ure pred pričetkom maše je prilika za spoved. Pridite pravočasno!

VNEBOHOD je tudi v Avstraliji zapovedan praz-

nik. Letos je na četrtek 20. maja. Praznično mašo bomo imeli pri nas ob sedmih zvečer. Lahko pa se udeležite svete maše že na sredo pred praznikom zvečer, kar bo tudi veljalo že za praznikovo dolžnost.

MARIJANSKO ROMANJE v Earlwood je na sporedu za nedeljo 23. maja ob tretji ure popoldan. Najrojaki to nedeljo rezervirajo za Marijo! Pri lurški votlini bomo imeli ob treh sveto mašo, nato šmarnično pobožnost. Za prevoz tja bomo najeli avtobus, če bo seveda dovolj priglašencev. Tisti, ki pridete z vlakom, se peljite do postaje Bardwell Park, nato imate še petnajst minut hoje do votline. Cerkev stoji na vogalu Homer Street in St. James Ave., Earlwood. V slučaju deževnega ali vetrovnega vremena bomo imeli vse bogoslužje v cerkvi. — Pridite, skupno bomo prosili Marijo za ohranitev in poživitev vere po naših družinah!

BINKOŠTI — nedelja 30. maja. Služba božja bo pri nas kot običajno ob nedeljah (9:30). Praznik nas spominja na prve binkošti — rojstni dan Cerkev. Bolnike prosimo, da ta dan darujejo svoje trpljenje za namene Cerkev.

TELOVO praznujemo letos na nedeljo 13. junija. Praznik je prenešen iz četrтка na nedeljo, da je za vernike lažja udeležba. Ta dan bodo procesije po raznih okrajih Sydneya. Podrobnosti bom objavil v junijski

številki. Pri nas bomo imeli slovesno mašo ter blagoslov z Najsvetejšim.

WOLLONGONG ima slovensko mašo v nedeljo 13. junija ob petih pop. v Vila Maria kapeli. Če bi bila zaradi praznika Rešnjega Telesa kakršna koli sprememba, bodo rojaki pravočasno obveščeni.

CANBERRA: slovenska služba božja v nedeljo 16. maja ob šestih zvečer. P. Evgen bo prinesel s seboj tudi zanimive filme iz svojega misijona. Gotovo pridite!

NEWCASTLE pride za mašo zopet na vrsto na peto nedeljo v maju (30. maja), ki je letos ravno binkoštni praznik. Ob šestih zvečer v Hamiltonu. Po maši naša običajna čajanka v dvorani.

PIRHOVANJE v Auburnu na velikonočni ponedeljek je tudi letos lepo uspelo. Rojaki so prišli v velikem številu od vsepovsod. Ansambel "Alpski odmevi" je svoje plačilo tega dne poklonil gradbenemu fondu naše cerkvene dvorane, za kar se muzikantom iz srca zahvaljujem. Hvaležni smo tudi vsem pomočnicam in pomočnikom na prireditvi, kakor tudi vsem, ki so prinesli pecivo, razne solate in drugo ter darovali dobitke.

NAGRADE na Pirhovanju je letos žreb naklonil sledečim: Nada Antolin je dobila prvo nagrado (knji-

STE PORAVNALI NAROČNINO ???

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

SLOVENIAN AUSTRALIAN

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

ga "Lepa si, zemlja slovenska"). Drugo nagrado (zapestno uro) je odnesla Milena Lochner, tretjo (punchko v plesni obleki) pa Linda Zaccaria. Četrto nagrado (zapestna ura) je prejel Janez Klemenčič, peto (dve slovenski plošči) družina Velcich; dočim je šla šesta in zadnja nagrada (Walky-talky pribor) družini Krajnik iz Rossmore. Zahvala vsem, ki ste kupili srečke in s tem podprli naš gradbeni sklad!

BOG POVRNI vsem rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke in darovali v razne namene našega verskega središča. Hvaležni smo vsem tistim, ki nam radi priskočijo na pomoč pri raznih delih in napravah, zlasti za praznike. Hvaležni smo vodjem obeh zborov in pevcem za petje pri službah božjih; ministrantom, ki jih imamo res kar lepo število; pobiralcem nabirk; čistilcem cerkve in pomočnikom pri pisarniških poslih ter radijskih oddajah.

GRADNJA cerkvene dvorane je zadnji čas napredovala. Moram reči, da so rojaki za praznike pokazali precej razumevanja in so se lepo odzvali z darovi. Toda potreben je stalni pritok darov, ne le za veliko noč in božič – saj je do božiča dolgih osem mesecev. Z velikonočnimi darovi bodo pokriti stroški za opeko, ometavanje in le delno za zidavo, kar smo doslej naredili. Za streho, ki je trenutno najvažnejša, pa smo zopet odvisni od vas. Ko to pišem, je še ni mogoče naročiti, ker ni zadostnih financ. Pa sem le prepričan, da boste vztrajali in pomagali, da dokončamo delo.

SESTRA MIRJAM, ki je požrtvovalno delovala deset let v našem verskem središču – vsestransko, zlasti pa med mladino – se je sredi aprila poslovila od nas. Za nekaj časa je odšla k svoji rodni sestri, ki živi že precej let v Kanadi. Hvaležni smo ji za vse delo, ki

ga je opravljala z vso vnemo in Bog naj ji poplača! V novem kraju in v bodočnosti ji želimo obilo božjega blagoslova. – Sestrin odhod pa naj nas vse spomni, da moramo biti bolj zavzeti za razvoj in napredek našega verskega središča. Marsikdo bi marsikje med nami lahko več pomagal, da bi ne bilo preveč dela za patrova ali sestrskara ramena. Sami se ponudite za delo, za katerega veste, da v središču mora biti opravljeno in ste ga zmožni opraviti. Tako bo šlo vse lepše in hitreje od rok.

Kdaj bomo dobili nadomestilo za s. Mirjam, je še vprašanje, na katerega vam ne morem odgovoriti. Prav gotovo pa moramo več moliti za duhovniške in redovniške poklice in za stanovitnost teh, ki so že v teh poklicih. Le tako bomo lahko od Boga pričakovali novih moči.

SLOMŠKOVO ŠOLO je zdaj prevzela Miriam Sušnik, za kar smo ji hvaležni, saj smo tako nenadno obtičali brez učiteljice. Dokler bo še tu, ji bo pomagal tudi p. Evgen. Potrebovali pa bi še eno dodatno moč namesto Erike Žižek, ki je poučevala do letos manjše, a zdaj zaradi družinskih obveznosti ni mogla sprejeti pouka.

KRST. – Alan Michael Vrh, Oak Flats, Oče Stan-ko, mati Bernarda, r. Baša. Botrovala sta Alan Baša in Rozi Primc. – Wollongong, 14. marca 1982.

POROKI. – Silvio Siracusa, Smithfield, in Elena Prinčič, Smithfield. Priči sta bila Joe Catelano in Maria Castellano. – Sv. Rafael, 13. februarja 1982.

Janez Truden, Seven Hills, rojen v Ljubljani, in **Suzana Šajn**, Carlingford, rojena v Sydneyu. Priči sta bila John Mivec in Miriam Jaksetič. – Sv. Rafael, 17. aprila 1982.

P. VALERIJAN

Kadar je na BREZJAH veliko romarjev, imajo romarsko mašo na prostem pred cerkvijo

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(PETO POGLAVJE: GARTHOVA ZGODBA)

Jane ga je opazovala in se smehljala. V siju zahajajočega sonca je bil Garth klasičen primer moške lepote. Samo ta človek, ki v njem ni niti sence domišljivosti, lahko tako odkrito govori o stvari, za katero je ženski svet tako občutljiv. In to z dekletom, katero je narava med vsemi njegovimi znankami najmanj obdarila z lepoto. V tem je bilo tudi nekaj ironije usode in to je bilo Jane všeč.

»Potemtakem, Garth, osebe, ki niso lepe, ne morejo biti niti krepostne?«

»Že kot otrok sem prišel do spoznanja, da ne biti lep ne pomeni še biti grd. Mati me je nekoč vzela s sabo v cerkev poslušat slavnega govornika. Ko sem ga zagledal, se mi je zazdel najgrši človek, kar sem jih videl dotlej. Name je naredil vtis strašne gorile in kar bal sem se trenutka, ko se bo skopal na prižnico in nas bo gledal. Ko pa je začel govoriti, se je njegov obraz čisto spremenil. Na njem sta se odražala dobrotina in neko navdahnjenje, njegov obraz je bil podoben obličju angela. Lepota njegove duše je kar izžarevala in preobrazila je materijo. Čeprav sem bil še otrok, sem razumel. Seveda, tiste njegove grobe poteze so ostale nespremenjene, toda ožarjene so bile z božansko lučjo, da niso bile več odurne. Razume se, da takega obraza niti najmanj ne bi želel imeti vsak dan pred seboj pri mizi, to pa, hvala Bogu, pri tem primeru ni prišlo v poštev. Priznam, če bi me kdo silil v to, bi bilo to zame pravo mučeništvo. Vendar je od tega dne naprej zame ta človek dokaz, kako dobrotina nikdar ne more biti grda in kako božanska ljubezen in navdih ožarita tudi najbolj grobe poteze in jim dasta lepoto, ki se vtisne neizbrisno v spomin.«

»Razumem vas, to spoznanje vam je gotovo koristilo,« je rekla Jane. »Toda vrniva se k važnemu vprašanju obraza, ki ga boste morali vedno imeti pred seboj pri mizi. Dobro veste, da to ne more biti niti lady Brand niti lady Ingleby, veste pa tudi, da vsi poznamo neki čudovit obraz, ki bi mu lahko pripadla ta čast,« pripomni in meri s tem na neko Američanko, ki so jo ženske povezovala z Garthom.

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$50.— Gabrijel Blažević; \$15.— Ana Pregel, Pavel Zavrl; \$12.— N.N.; \$10.— Peter Bizjan, Barbara Marinčič, Roman Uršič, Mihaela Semelbauer, Karolina Pečnik, Slavko Hrast, Lucija Sulič; \$6.— Jože Čulek, Bernard Brenčič; \$5.— N.N., Herman Šarkan, Bela Emersič, Simon Kropich, Štefka Tomšič, Milena Baetz, Edi Zakšek, Slavko Jernejčič, Ana Rener, Marija Vončina, Ivan Erjavec, Herman Muster, Anton Gjerek, Ivan Paušič, Alojz Gombač, Vladimir Ferluga, Lilijana Brezovec, Slavko Uršič, Franc Čulek, Franc Pivar, Emil Kalčič, Marijan Vihtelič, Terezija Ferencz, Antonija Stojkovič, Emilija Walls, Milan Prešeren, Stanislav Vadnjal; \$3.— Jože Vičič, Jože Kavaš, Slavka Gorjup, Franc Ižanc; \$2.40 Tinca O'Brien; \$2.— Justina Glajnarič, Ema Kowalski, Stanko Gruntar, Pavel Letnar, Franc Žužek, Anton Volk, Milka Tomažič, Lina Grassmayr, Karel Barber, Leopold Matelič, Drago Grlj, Zvonko Velišek; \$1.— Marjan Jonke, N.N., Marija Oražem, Slavka Lumbar, Matt Cestnik, Majda Pantelič, Boris Topolovec.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE

(ZÁLAČNE):

\$20.— Alojzija Macorig; \$2.— Adolf Vrant.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$25.— Družina Muha (za lačne); \$20.— Julka Mrčun, Jože Grilj; \$12.— N.N. (Melb.); \$10.— M. Zitterschlager, Marcela Bole (za lačne), Terezija Ferencz; \$6.— Marko Zitterschlager.

ZA CERKEV

V NOVI GORICI:

\$50.— Roman Uršič, Alojzija Macorig; \$30.— Antonija Tomšič.

Dobrotnikom
Bog povrnil

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

Ste v aprilski številki prebrali pod "Križem avstralske Slovenije" pismo, ki je najavilo novo knjigo SLAŠČICE? Izšla je pred kratkim v Sloveniji in njen avtor je Peter Andlovič. Avtor je na 250 straneh zbral 552 različnih načinov izdelave slaščičarskega peciva. Posebej govori tudi o napakah, zaradi katerih se priprava slaščic mnogokrat ponesreči celo izvežbani kuharici. Knjiga ima tudi posebno poglavje z naslovom: Priprava slaščic za diabetike. — Bolnikov s sladkorno boleznijo pa je tudi med nami precej.

Menim, da bo knjiga zares dobrodošla v marsikateri slovenski kuhinji. Kateri gospodinji jo želi imeti, naj ne čaka predolgo z naročbo. Knjiga namreč ni v zalogi tu v Avstraliji, ampak bodo prihajale semkaj šele po naročilu. To pa bo vzelo nekaj časa.

Kako priti do knjige? Pokličite telefonsko številko (03)509 8119 v Melbourne — številka je zasebna — in se boste dogovorili kako in kaj. Če je komu ljubše, pa more naročiti knjigo SLAŠČICE tudi preko uprave MISLI.

»Ne izgovarjajte nobenega imena, prosim!« je vzkliknil Garth. »Neznansko neprijetno mi je, če slišim, da kdo v kak tak pogovor vpleta ime kakega dekleta.«

»Dobro, dragi prijatelj, upoštevala bom vašo željo. Toda osebo, na katero mislim, ste že počastili s tem, da ste njen obrazek narisali v skicirko in jeseni jo baje nameravate portretirati. Sami najbolje veste, kako zelo jo občudujete, Dal. Dekle je zares čudovita in tudi vi ste edinstveni moški, ki potrebuje v vsakem oziru dovršeno tovarišico. Ne vem, koliko daste na mnenje svojih prijateljev, toda vseeno vam povem, da vsi odobravamo vaše dvorjenje tej lepoticici.«

Garth Dalmain je segel v žep, izvlekel cigaretno dozo, vzela iz nje cigareto in jo svaljkal med prsti, kakor bi pre-mišljaj, ali naj jo v ženski družbi prižge ali ne.

»Mirne duše lahko kadite,« mu je rekla Jane.

»Hvala.«

Po kratkem premolku je rekel Garth: »Zares ljubeznivo od vas, miss Cmapion, da mislite na vse te stvari. Ali vam smem pokazati hvaležnost s tem, da vam razložim, v čem so moje težave? Saj jim pravzaprav še sam nisem nikoli pogledal v obraz, mislim pa, da vam jih bom mogel vseeno razložiti.«

Spet je zavladal daljši molk. Garth je kadil in mirno sedel, Jane pa je čakala. Tišina je bila polna pričakovanja. Končno je Garth spregovoril: »Dve ženi, samo dve ženi, ki sta mi v življenju nekaj pomenili, sta zame ideal. Prva je moja mati, njen sveti spomin; druga pa stara Margery

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .) Vam je na uslugo

DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

Nudi se Vam izredna

in tudi zelo ekonomska prilika

za obisk lepe Slovenije:

DIREKTNI POLET MELBOURNE — LJUBLJANA dne 16. junija letos.

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Grann, ki je bedela nad mojim otroštvom, danes pa je moja gospodinja in svetovalka. Njeno zvesto srce in njena neizmerna vdanost me obvezujeta, da se trudim ostati vreden blagega spomina, spomina svoje matere, ki sem jo izgubil, ko sem nehal biti otrok. Ko se vrnem domov, vedno že v veži srečam Margery. Tedaj se mi zazdi, da mi je še vedno komaj sedem let in poženem se ji okoli vratu. Vam, draga miss Champion, nisem všeč, kadar mislim, da mi je sedem let, stari Margery pa sem prav tak najbolj všeč. Tistega dne, ko bom v svoj dom privedel gospodinjo in jo predstavil stari Margery, bodo njene ostarele oči skušale videti dekle v najlepši luči; njeno srce ne bo imelo nobene druge želje, kot to, da ji služi in da jo ljubi. Jaz pa hočem, da stara žena tudi čuti, da je nova gospodinja vredna njenega in mojega ideala, da je taka krščanska žena, kot je bila moja mati. Morda se vam bo zdelo neverjetno, a je res: prav misel na Margery me je zadržala, pa ne le enkrat, ko sem že skoraj podlegel vtisom, ki bi imeli odločiti mojo usodo. Zdi se mi namreč, da slišim glas nje, ki je vodila mojo usodo že od otroških let sem: 'Kaj, master Garthie? Kaj to je vaša izbranka, ki naj bi zasedla mesto moje gospodarice?' Brez dvoma bi se večini najinih prijateljev zdelo smešno, kar vam bom povedal zdajle: Margery je neke vrste utelešenje moje vesti. Pa nikar ne mislite, da je Margery sovražnica lepote! Nasprotno, vem, da se ji pri moji bodoči življenjski družici zdi lepota nujno potrebna, toda njeno bistro oko takoj prodre pod površino. Ona vidi nevidne stvari, da uporabim krasno metaforo svetega Pavla. Čudno, da vam pripovedujem vse to, saj vseh teh reči nisem pripovedoval še nikomur in sedaj jim prvokrat dajem neko obliko. Toda vaša plemenitost me je tako ganila in s svojimi nasveti ste mi neizpodbitno dokazali svoje prijateljstvo.«

S temi besedami Garth je končal svojo izpoved. Molk, ki je nastal, je Jane kar prestrašil. Zdelo se ji je, ko da stoji pred visoko ograjo, prek katere je težko preskočiti. V mislih je hodila sem in tja in iskala kakšna vratca. Težko je odgovoriti na tako nepričakovano izpoved. Garthova odkritost jo je ganila. Kadar pa je bila ganjena, je Jane le težko govorila.

Ta zaupna pripoved ji je odkrila čisto novega Gartha. Jane je zdaj naenkrat razumela, kako ga doslej sploh ni poznala! Iz sebe ni mogla spraviti drugega kot en sam kratek stavek:

»Rada bi spoznala vašo Margery.«

Garthove rjave oči so se od veselja zasvetile.

»Tudi jaz bi bil zelo vesel, da bi jo spoznali in srečen bom, če me obiščete na mojem domu v Glencesh Castlu. Prepričan sem, da vam bo všeč razgled, ki se z naše terase odpira vse do vijoličnih gričev v daljavi. Kaj pravite, miss Champion, ali bi bilo napak, če bi julija poklical k sebi nekaj prijateljev, »izbrano serijo«, k sebi v goste? Lahko bi zaprosil vojvodinjo, da pride predsedovat. Takrat bi prišli tudi vi in seznanili bi se, s komer si želite. Lahko

MOJA NAJLEPŠA IZNAJDBA

*Moja najlepša iznajdba,
pravi Bog,
je moja MATI.
Manjkala mi je še mati
— in ustvaril sem jo.
Svojo mater sem ustvaril,
preden me je nosila.
Tako je bilo varneje.
Zdaj sem zares človek
kot vsi drugi ljudje.
V ničemer jim več ne zavidam,
kajti tudi sam imam mater.
Pravo mater.
Prav to mi je še manjkalo.*

*Moja mati se imenuje MARIJA,
pravi Bog.
Njena duša je popolnoma čista
in polna milosti.
Njeno telo je deviško
in žari v takem sijaju,
da se je na zemlji
nikoli nisem naveličal gledati,
je poslušati in občudovati.*

*Lepa je, moja mati.
Tako lepa, da se pri njej
nikoli nisem počutil brezdomca,
ko sem zapustil lepoto nebes.
Zelo dobro vem,
pravi Bog,
kaj pomeni imeti
za strežnike angele.
Toda, verjemite mi:
to ne odtehta
dobrih rok MATERE.*

Michel Quoist

MAMA, TOLIKO BI TI IMELI ŠE POVEDATI — pa si odšla. Saj si delj časa bolehala in se pripravljala na odhod, a mi kar nismo verjeli, da bi to moglo biti res. Veš, ob tebi smo se še nekako čutili otroke, čeprav smo vsi že zdavnaj dorasli. Imeli smo občutek, da lahko še nekam gremo, kjer bomo gotovo deležni razumevanja. Naš nekdanji rodni krov je bil zaradi tebe še vedno privlačen. Našli smo zmeraj spet vanj, kot lastovke v gnezdo. Ko je prišla nedelja, si čakala: vedela si, da bo nekaj ptičk gotovo priletelo domov.

Zdaj pa te ni več, da bi nas sprejemala, nam postregla, poslušala novice, se zanimala za vnuke in svetovala v skrbeh. Dober mesec je komaj, pa se mi zdi, da si že strašno dolgo odsotna. Zdaj smo dokončno prenehali biti otroci. V tistih dneh, ko si telesno ugašala in potem ugasnila, smo še za eno izkušnjo postali bogatejši. Doživeli smo skrivnost smrti. Ti si nam preprosto a modro dejala: "Otroci, tako je življenje! Živite ga tako, da boste enkrat lahko umrli!"

Zdaj, ko te ni več, si kličemo v spomin tvoje besede, nasvete, ki smo jih tolikokrat kar preslišali. Po tvoji smrti so dobili velik pomen. Tvoja pisma pregledujemo. Kako si imela oziroma našla zmeraj čas, da si nam pisala! Ob zadnjem si čutila, da ga pišeš v slovo.

V dveh podobah boš ostala v našem spominu: Kot žena, ki je trdno stala na zemlji in se spoprijela z vsemi težavami življenja, a je ob svojem večeru našla še polno drobnih sreč in veselja v preprostih božjih stvareh okoli sebe.

Tvoja druga podoba pa je tvoja duhovna podoba. Kako si vse svoje življenje znala uskladiti z božjo voljo! Nisi bila bogata, denarja nisi zbirala. Vzela pa si s seboj mnogo dobrih del. Vse si imela urejeno: z ljudmi in z Bogom. Tvoj testament je bil že tvoje življenje s svetlim zgledom. Potem pa še iskrena želja in prošnja nam otrokom: da bi se zmeraj med seboj radi imeli, da bi zdravi ostali in na Boga ne pozabili.

Mama, še enkrat: prirščna ti hvala za vse! Skušali te bomo posnemati.

M. I. (Nedelja)

bi naprosili tudi ameriško 'lepotico', naj pride s svojo teto... To bi bila tudi priložnost, da vidimo, kaj misli o njej Margery...«

»Odlična zamisel! Prav rada bom prišla. No, zdaj pa čisto resno: Dal, zdi se mi, da je to dekle zelo rahločutno. Ali lahko najdete kaj boljšega? Zunanost je dovršena, prepričana pa sem, da je tudi njena duša podobna njenim zunanostim. Da, kar povabite nas, pa bomo videli, kaj se bo iz tega izcimilo!«

»Sklenjeno!« je navdušeno vzkliknil Garth. »Kaj neki pa bo stara Margery mislila o gospe Parker Bangsovi, teti naše 'lepotice'?«

»Saj ni važno, kaj misli o njej,« je odvrnila odločno Jane. »Ko se poročite z nečakinjo, se teta vrne nazaj v svoj Chikago.«

»Prav rad bi videl, da bi bili miss Lister in njena teta nočoj tu. Skoraj gotovo bosta pri lady Ingleby, kamor sem povabljen v sredo zvečer. Pridite tudi vi, miss Champion?«

»Pridem. Najprej grem za nekaj dni k Brandovim, Myri pa sem obljubila, da na vsak način pridem konec tedna za nekaj dni v Shenstone. Tako vseč mi je pri njih. Čudovito skladen par sta!«

»Prav imate,« je rekel Garth, »toda skladen par bi postal vsak, ki bi dobil za ženo lady Ingleby.«

»To ste pa povedali čisto pesniško!« je vzkliknila Jane. »Razumem, kaj hočete reči. Myra je zares mило bitje. Čimprej naslikajte njen portret, da vam ne bo več treba misliti nanjo in boste tako prosti za Pavlino Lister.«

Sončna ura je kazala že sedmo.

»Pojdiva noter,« je rekla Jane in vstala. »Zelo vesela sem, da sva se tako lepo pogovorila,« je dejala, ko sta šla čez travnik. »Hvala vam, Dal, za vse, kar ste mi zaupali.«

Ko je prišla v svojo sobo in pogledala na uro, je videla, da ji je ostalo še nekaj časa, zato je vzela dnevnik in vanj zapisala svoj pogovor z Garthom Dalmainom. Potem je pozvonila sobarici, da se pripravi za večerjo in za koncert, ki bo po večerji.

(Nadaljevanje)

Adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

Velikonočno praznično razpoloženje še odmeva v naših srcih, pa smo že na pragu najlepšega meseca v letu. Mesec maj je Marijin mesec – vsaj tako smo doma rekli. Doma je bilo v tem mesecu vse v cvetju, vse v belini, kar daje poseben čar letni dobi. Tu na južni polobli pa imamo jesen. . . A zato, ker smo daleč od majske lepote v Sloveniji, vseeno ne smemo pozabiti na vse, kar je v tem mesecu lepega: ne smemo pozabiti na Marijo, našo Mater! Jesen res nima kaj prida cvetja, prinese pa zrele sadove. Ti lahko simbolično v mesecu maju tako lepo nadomestijo cvetje. . .

V našem verskem središču bomo ves mesec maj vsaki petek zvečer, v soboto zvečer in pa v nedeljo po glavni maši zmolili litanije v čast Materi božji.

Posebej bo majniški Kraljici Mariji posvečena zadnja nedelja v mesecu – nedelja 30. maja. Ta dan bomo namreč Slovenci iz Adelaide in okolice poromali v Berri, kjer stoji farna cerkev Mariji v čast (naslov cerkve je "Our Lady of the River", saj leži mestece Berri ob reki Murray in je obdano s samimi vinogradi ter sadnimi nasadi, ki v veliki meri zavise ne le od dežja, ampak od umetnega namakanja z rečno vodo).

V Berriju bomo imeli okrog enajstih dopoldne svečo mašo, med katero bo prepeval naš mladinski pevski zbor pod vodstvom mojstra Jožeta Šterbenca. Po bogoslužju bomo imeli B.B.Q., ki ga bodo priredili tamkajšnji naši rojaki. Predvsem ima namen pomoč pri gradnji cerkvice za Slovence v Južni Avstraliji.

Ob tej priložnosti bomo božjo in našo Mater prosili posebno za varstvo naših družin in naše mladine. In priporočili ji bomo blagoslov pri gradnji svetišča. Naj nam ona pomaga, da bi naša narodna skupnost bila vedno bolj povezana kot ena družina.

Dne 27. marca je bil v hrvaški dvorani v Adelaidi koncert, na katerem je nastopal tudi naš mladinski pevski zbor. Udeleženci koncerta so strmeli nad ubranimi glasovi in odličnim izvajanjem naših pevcev. Kaj je mogoče, da mladina, ki je tukaj rojena in ne zna dobro slovensko govoriti, tako lepo slovensko zapoje? Je mogoče, če je v rokah dobrega vodstva.

Mojster in ljubitelj glasbe, naš organist Jože Šterbenc, zna to napraviti.

G. Šterbencu smo hvaležni za njegovo požrtvovalnost. Ob priložnosti tega koncerta pa on in otroški zbor nista prejela le naše pohvale, ampak tudi od Etničnega vodstva. Njemu in mladini naše iskrene čestitke!

Pa tudi staršem gre pohvala in zahvala za vso požrtvovalnost. Veliko truda vlagajo v to, da bi ohranili tradicijo naših "Slovenskih slavčkov".

Verouk kot priprava za prejem svete birme je vsako prvo in tretjo soboto v mesecu od desete do enajste ure dopoldne.

Razpored maš je nespremenjen: ob nedeljah ob 9:30 dopoldne, ob delavnikih ob sedmi uri zvečer, razen ob sredah, ko je večerna maša ob pol sedmih, ob sedmih pa vaja mladinskega pevskega zbora.

Slovensko radijsko oddajo v priredbi našega verskega središča lahko poslušate vsako drugo sredo v mesecu. Oddaja je zvečer ob osmih na valu 5 EBI FM. Namen verske oddaje je, da se ob poslušanju besede in pesmi vsi duhovno bogatimo.

Na drugo majsko nedeljo (9. maja) bomo obhajali praznik naših mater. Za duhovne darove njim v dar bomo poskrbeli v cerkvi pri bogoslužju, to razpoloženje pa se bo potem nadaljevalo v mladinski dvorani. Tam bo mladina poskrbela, da razveseli svoje mamice ter se jim primerno zahvali za njih skrb, dobroto in ljubezen.

In kako je z gradnjo nove cerkvice? Hvala Bogu, za enkrat gre po načrtih. Stare hiše, ki je imela prvotno slovensko kapelico svete Družine, ni več. Na njenem mestu (seveda v večjem obsegu!) je že temelj za naše svetišče – skromno sicer, pa vendar NAŠE. Upajmo, da bo kmalu pod streho. Ko bomo to dosegli, potem bo veliko lažje: notranja dela lahko počasi urejamo, kot bomo pač imeli sredstev in zmožnosti.

Precejšnje število rojakov se je prijavilo in darovalo za gradnjo cerkve. Vsak po svoji zmožnosti in vsem naj bo tu izrečena iskrena zahvala. Kdor želi še kaj pokloniti, je dobrodošel, enako vsakdo, ki se doslej še ni odzval. Odpri smo pri C.S.B. poseben čekovni račun za naš gradbeni sklad. Kdor želi pomagati pri tem našem velikem delu, lahko pošlje svoj prispevek na naslov: SLOVENE CATHOLIC CENTRE BUILDING FUND, 32 Holden Street, Hindmarsh, S.A. 5007. Dobrotnikom naj Bog povrne z nebeškimi darovi!

P. JANEZ

SVET SE SPRAŠUJE, kdo bo Brežnjev naslednik, pa tudi Moskva si najbrž zadaja isto vprašanje, ob katerem ima svoje skrbi. Brežnjev je ostarel in že dolgo ni pri zdravju. Zelo je oslabil in nenehno potrebuje zdravil, da se v javnosti kaže več ali manj zdrav. Če pri kaki državni svečanosti ne izgleda preveč čil, odpovedo televizijski prenos, pa četudi je bil napovedan. Zadnje novice vedo povedati, da je Brežnjev v bolnišnici, ker se mu je zdravje znatno poslabšalo.

Kdo bo torej naslednik na krmilu sovjetske partije? Do nedavnega je veljal za "prestolonaslednika" Andrej Kirilenko, ki pa ga že več tednov ni opaziti v javnosti, kot poročajo tuji novinarji. Opazovalci omenjajo njegovo prijateljstvo s šefom sovjetskega gospodarstva Aleksejem Čaibaevjem, ki pa je pred kratkim padel v nemilost in je bil odstranjen z visokega položaja. Pravijo, da ob pojemanju Kirilenkove zvezde pridobiva na moči in ugledu Konstantin Černenko. Bo morda on naslednik na vodilnem stolčku?

POLJSKI sindikalni vodja Lech Walensa je bil po poročilih za velikonočne praznike v krogu svoje družine. Izpustili so ga za nekaj dni, nato se je moral vrniti v internacijo. Po izjavi njegove žene Marije Viktorije mu je varšavska vojaška vlada ponudila prosto pot v inozemstvo. Vodja sedaj prepovedane organizacije Solidarnost pa je seveda ponudbo odklonil. Saj je očitno, da bi se ga radi na lep način znebili. Ostati hoče na Poljskem in se še naprej boriti za svobodo svoje domovine.

PAPEŽEV zadnji obisk Afrike je opogumil tamkajšnje katoličane v njihovi veri, zlasti še tiste, ki živijo v komunističnih družbenih ureditvah. Ena takih držav je Benin, kjer je predsednik papeža tudi kaj neokusno pozdravil na letališču ob prihodu: s poveličevanjem komunistične revolucije. Svoj pozdrav je sklenil z besedami: "Živela njegova svetost Janez Pavel II.! Pripravljeni za revolucijo – boj se nadaljuje!" Prav v Beninu pa je papež med drugim dejal: "Katoličani ne iščejo posebnih pravic. Seveda pa ne morejo sprejeti naukov, ki so v nasprotju z njihovo vero in njihovo

vestjo. Katoličani dobro vedo, da človek ne živi samo od kruha..."

AFRIKA je danes najplodnejša misijonska dežela, kjer Cerkev poganja močne in globoke korenine. V katoliško Cerkev prestopi letno okoli šest milijonov Afričanov, kar pomeni: poprečno 17.000 na dan. Prav Afričani postajajo veliko upanje katoliške bodočnosti. Če bo šlo tako dalje, bodo oni ponesli veselo oznanilo tistim, ki se Kristusovemu nauku še niso odprli. Morda bo prišel čas, ko bodo črni misijonarji spreobračali in vračali Kristusu "krščansko" Evropo...

EKOLOGISTI v Italiji in po celem svetu so na zadnjo nedeljo v marcu dobili nepričakovano krepko podporo s strani papeža Janeza Pavla II. Ob priliki zaključka Narodnega dne za obrambo narave je papež pohvalno orisal delo tistih, ki skušajo ohraniti naravo tako, kakršno je Bog ustvaril.

Svet danes res dela naravi hudo silo. Vse pod imenom napredka, službe človeštvu, znanosti... Posledice, ki so neizogibne, pa nikogar ne brigajo. Lahko je posekati drevo – brez misli, da je rastle dolga leta. Vzelo bo desetletja in desetletja, da ga bo nadomestilo drugo – če mu bodo sploh pustili prostor za rast.

KOMSOMOLSKAJA PRAVDA, glasilo sovjetske mladine, je 15. marca objavila poziv na odločnejšo borbo proti religiji in zavzetnejšo propagando za ateizacijo sovjetske mladine. Vera in komunizem sta nezdržljiva, poudarja članek. Opozarja na porast cerkvenih porok (omenja, da so v Vilni v Litvi iz komunistične partije zaradi cerkvene poroke izključili 19 oseb) in kliče na splošno čuječnost. Konča pa članek z izjavo, da ima "v Sovjetski zvezi vsakdo pravico svobodno verovati v Boga, dokler to ne škoduje njegovemu delu". Zares – čudna svoboda!

Med vrsticami pa le beremo: vera v SZ še živi!

BARILOŠKI SLAVČKI je ime odličnega mladinskega pevskega zbora v Bariločah v Argentini. Kraj leži pod zasneženimi andskimi planinami in ima tudi slovenske priseljence. Zato so tudi med temi pevčki gotovo otroci slovenskih staršev. Pa še več lahko rečemo: zbor vodi naša rojakinja Lučka Kralj-Jermanova. Mladinski zbor je imel letos februarja in marca zelo lepo uspelo turnejo po Evropi. Med drugim se je ustavil tudi v Rimu in 24. februarja pri avdienci zapel papežu Janezu Pavlu II. Svetega očeta so pevčki pozdravili s poljsko Marijino pesmijo. Papež se jim je takoj pridružil in pel z njimi, potem pa še pokramljal z dirigentko Lučko. Papež se je z zborom tudi slikal in pevčke za slovo posebej blagoslovil.

Izredno doživetje je bil koncert Bariloških slavčkov

v zamejski Gorici, od koder izhaja voditeljica Lučka. Dvorana Avditorija je bila nabito polna. Tu je bilo tudi zelo prisrčno srečanje dirigentke Lučke z njeno nekdanjo profesorico glasbe Cecilijo Seghizzi.

"Nenavadno disciplinirana in homogena vokalna skupina, precizna in občutljiva v svojih interpretacijah, glasovno izbrušena in rafinirana, obogatena s polnostjo različnih mladih solističnih glasov, ki kar presenečajo," je goriški Katoliški glas ocenil te argentinske pevčke. Na koncertu so morali zapeti tudi točke izven objavljenega sporeda. Posebej je v poročilu omenjena slovenska "Raduj, človek moj", ki so jo pevčki podali z izredno zavzetostjo in v krasni slovenski izgovorjavi (pa so med pevčki celo deklice indios!).

Bariloški slavčki so se 16. marca vrnili domov, kjer bodo — opogumljeni po tolikih uspehih evropske turneje — nadaljevali s svojim petjem. Seveda pod vodstvom naše rojakinje Lučke Kralj-Jermanove, na katero je Slovenija v svetu upravičeno ponosna.

KO TO PIŠEMO, še ni gotovo, kako se bo kočljiva zadeva spora med Anglijo in Argentino razvila ter končala. Tako nenadoma in nepričakovano se je dvignila iz ostale napetosti, ki vlada v svetu . . .

Problem se je dejansko začel pred skoro 150 leti, ko je leta 1833 angleška bojna ladja pristala na Malvinskem otočju (otočje se je v španščini imenovalo Islas Malvinas, Angleži so ga šele preimenovali v Falkland Islands), izgnala argentinskega guvernerja ter posadko otoke zasedla ter prevzela v svojo upravo. Argentina je bila tedaj v državljanski vojni in ni mogla misliti na kak odpor, ostal pa je ta "angleški rop" v srcu argentinskega naroda kot trn, ki je vsa nadaljna desetletja mirnega razvoja države bodel in žgal ter se spremenil v nekako narodno hrepenenje. Celotni folklorne pesmi opevajo "sužnost otočja" in pogosto ponavljajo geslo: "Malvine so argentinske!" . . .

Argentina se Malvinskim otokom ni nikoli odpovedala. Ravno nasprotno: pred sedemnajstimi leti je zadevo predložila Združenim narodom, komisiji za dekolonizacijo. Angleži so morali pristati na diplomatska pogajanja, a zavlačevali razgovore v nedogled.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

Očitno jim ni šla v račun kakršna koli rešitev v prid Argentini.

Letos je majhna iskrica razplamtela v velik ogenj. Dne 19. marca je skupina argentinskih delavcev na otočju južnih Georgias (South Georgia pravijo Angleži) podirala staro opuščeno ribiško poslopje. Razobesili so pri tem argentinsko zastavo in zapeli ob njej argentinsko državno himno, kar pa je povzročilo protest s strani Angležev ter zahtevo, da delavci zapuste otok. Nato so se dogodki tako hitro razvijali, da je skoraj težko ugotoviti, kdaj je prišlo do odločitve obožnega posega s strani Argentine, ki je 2. aprila zasedla otoke. Dogodek je nenavadno združil ves argentinski narod, ki sicer preživlja krize, stavke in notranja trenja.

Nadaljni razvoj nam je znan iz dnevnih časopisov in radijskih ter TV-novic, kako se bo končal, bomo videli v kratkem. Diplomatske rešitve s posredovanjem ZDA ni bilo mogoče doseči. Narodni ponos na obeh straneh, angleški in argentinski, ni dovolil kakega popuščanja. Če bo znal popustiti ob soočenju orožja, se bo pokazalo v teh dneh — še predno boste brali te vrstice, ki gredo zdaj v tisk. Bog daj, da bi ne prišlo do krvoprelitja!

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

kotiček naših mladih

MATERINI PRSTANI

MOJA MAMA
NI GOSPOSKA MESTNA DAMA
V VILI SVETLI IN VISOKI;
NIMA NOGAVIC SVILENIH,
ZLATIH PLAŠČEV DRAGOCENIH,
ZLATIH PRSTANOV NA ROKI.

MOJA MAMA
NI KRALJICA, KI SI SAMA
NITI ČEVLJA NE ZAVEŽE,
NITI PRSTA NE UMIJE,
NITI GUMBA NE PRIŠIJE
IN STO ROK VSAK DAN JI STREŽE.

DELAVKA JE MOJA MATI.
PRVA MORA ZJUTRAJ VSTATI,
ZADNJA LEČI NA BLAZINO
S SVOJO TIHO BOLEČINO.

NJENI PRSTANI SO — Ž U L J I .
PA SO LEPŠI OD ZLATA!
SKRITA V NJIH JE VSA LJUBEZEN
MATERINEGA SRCA.

Mirko Kunčič

Striček! — Prvikrat se oglašam v Kotičku in Ti obenem pošiljam tudi slikanico, ki sem jo za praznike poslikal. Ali boš mene izbral za nagrado? Najbrž me bo kakšna deklica prekosila. Tudi v našem razredu so vedno prve.

Kotiček berem skupaj z mamo. Tako se učim slovensko. Pa je veliko besed, ki jih ne razumem.

Lepe pozdrave! — David Plazar, 9 let, Croydon, Vic.

HVALA, dragi Kotičkarji, za sodelovanje pri velikonočni SLIKANICI! Obljubo moram izpolniti: ker je bilo kar precej odziva, sem izbral za nagrado kar tri najboljše namesto ene.

Nagrado bosta dobili sestrici VERONIKA (10 let) in BARBARA (8 let) SMRDEL, Bulleen, Victoria; in pa TOMAŽEK PETRIČ (5 let), Croydon Park, N.S.W. (Tomažek, če bo šlo tako naprej, bo postal zares odličen slikar!) Vsem trem čestitamo, ostali pa naj ne izgube poguma, saj bo v Kotičku še prilika za podobno nagradno tekmovanje. — Striček.

DRAGI OTROCI!

Gotovo so vam starši pokazali angleški članek na strani 106 te številke. Napisala ga je IRENA BIRSA. Iz njenih vrstic boste spoznali, kako prav je, da obdržite znanje slovenskega jezika. Če bi Irena ne govorila materinega jezika, bi se v Parizu ne mogla seznaniti z ostalimi člani Slovenije v svetu. (SLOVENIJA V SVETU pomeni veliko družino Slovencev, ki smo raztreseni po vseh koncih sveta, izven meja slovenskega ozemlja.)

Tu objavljam Irenino sliko, ki pa ni od včeraj. Tako je nastopala kot napovedovalka na melbournskem Mladinskem koncertu 1979. Druga slika mi ni prišla pod roko — pa naj gre ta še enkrat v tisk! Vsaj pokaže, da se je dekleta udeleževala pri naših prireditvah.

Irena je bila rojena v Melbourneu. Nekaj časa je obiskovala tudi našo Slomškovo šolo. Po osnovni šoli je bila štiri leta vpisana na Mercy Regional School v North Coburgu, nato pa nadaljevala študije še tri leta na katoliškem Geoghegan College v Broadmeadowsu. Ves čas odlična študentka se zdaj na La Trobe univerzi posveča angleški literaturi in umetnostni zgodovini. Prav študij jo je letos pripravil k odločitvi, da obišče Pariz in London.

Irenina slovenščina je zelo dobra in prepričan sem, da jo bo zdaj po "pariškem srečanju" še bolj cenila ter izpopolnila. Pa tudi po značaju je zelo prijetno dekleta, ki rada pomaga in se rada udeležuje. Dvakrat je že sodelovala pri naših Mladinskih koncertih ter pomagala med počitniško kolonijo pri vodstvu dekleškega tedna. Leta 1979 je bila pri S.D.M. izbrana za Miss Slovenia (moj izraz bi bil "slovensko dekleta" namesto "lepoticarica"), sodelovala je pri razstavah S.D.M. s svojimi slikarskimi deli ter pomagala pri mladinski oddaji na 3EA. Želimo samo, da bi taka ostala. In tudi: da bi naša tukajšnja slovenska skupnost imela veliko takih mladih moči.

MELBOURNE, Vic. — Nedavno sem videla na televiziji, da je v Adelaidi enajstletna deklica priklenjena na posteljo. Revici telo od glave do stopal nič ne velja, zdravniki pa ji ne morejo pomagati, ker ne najdejo vzroka nenavadne bolezni. Angela ji je ime in smili se mi. Zato pošiljam dar, pa opravite, oče urednik, eno mašo za njeno zdravje ali vsaj olajšanje trpljenja. Najlepša hvala! — A. S.

Rade volje. Takole pišmo me vedno razveseli, saj je zgovoren dokaz, da nekateri — hvala Bogu! — še mislijo na druge. Naš bližnji ni samo sorodnik, prijatelj ali sosed, ampak vsakdo kjer koli na svetu. Tudi bolna deklica v Adelaidi, ki je osebno ne poznamo.

Pismo sem objavil v zgled drugim. Res vredno razmišljanja. — Urednik

CARINA, QLD. — Zopet se oglašam — tokrat s poročilom o smrti, ki je spet s svojo koščeno roko sešla med nas.

Pred letom dni na 11. tega meseca nas je zapustil Henrik Vujica, le dan kasneje letos, 12. aprila, pa je zapustil to solzno dolino med tukajšnjimi rojaki splošno znani in spoštovani ANTON KRANJC. Pokojnik se ni branil, četudi je bil že v poznih moških letih, vzeti v roke krmilo takrat komaj porojenega tukajšnjega društva "Planinka": bil je več let zaporedoma njegov predsednik in pod njegovim vodstvom smo se na takratnih družabnih večerih zbirali in počutili kot ena družina.

Po naklonjenosti pokojnikove soproge Kristine je tu nekaj njegovih osebnih podatkov, ki jih želite za Matico mrtvih: Rojen 25. junija 1906, Sv. Križ pri Kostanjevici na Dolenjskem. V Avstralijo ga je pripeljala ladja "Fairsea" dne 18. avgusta 1949 iz Nemčije. Umril je na velikonočni ponedeljek, 12. aprila 1982 in bil pokopan na Mt. Gravatt pokopališču.

Pokojnik je že več let bolehal. Bil je v bolniški oskrbi ostarelih, Eventide-Santgate blizu Brisbane. Vsi smo vedeli za njegovo stanje, ki ni obljubljalo izboljšanja, a vseeno nismo pričakovali tako naglega odhoda. Na srečo se je nahajal med nami za prazni-

POTUJETE V RIM? — DOBRODOSLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo, Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

križem australske slovenije

čno mašo "popotni torbar" dr. Ivan Mikula. Tako je bila prilika za pogrebno mašo v "slovenski cerkvi" in z domačim duhovnikom, kar je bilo nam vsem v tolažbo. Lepa udeležba rojakov pri pogrebnih maši in spremljavi na pokopališču je dokazala, kako velik ugled in spoštovanje je užival pokojni Anton.

Njegovo slovo nas mora vse ponovno opozoriti, da mu bomo sledili tudi mi. Spomnimo se besed pesnika Prešerna: Memento mori — spominjaj se smrti!

Iskreno sožalje Kranjčevim! Tone pa bo kljub odhodu od nas v spominu ostal med nami. Naj mu bo lahka avstralska zemlja! (Sožalje tudi od mene! — Ur.)

Po mojih podatkih je smrt Antona Kranjca po številu štiriindvajseta žrtev smrti med nami v Brisbanu in okolici. Če bi kdo med bralci vedel za koga, katerega imena še ni v Matici mrtvih, naj le sporoči! Tako bodo podatki čim popolnejši, saj tudi to spada v kroniko naše tukajšnje slovenske naselbine!

Iskrene pozdrave! — Janž Primožič.

MARRICKVILLE, N.S.W. — Tisti kratki pa tako domači članek v marčni številki — "Tri zvonci" — me je v spominih vrnil v očetovo hišo, četudi sem jo že

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694
(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

pred štirinadesetimi leti zapustil za vedno. Hvala!

Naš dom je bil preveč oddaljen od cerkve in se je zvonjenje le takrat slišalo, ko je pihal močan vzhodnik ali pa severnik, pa še to v glavnem le v pomladanskih mesecih. A kljub temu, pokojni oče ni nikdar pozabil moliti, pa naj bo "angelovo češčenje", ali pa na petke ob treh popoldne v spomin na Kristusovo trpljenje. Kot šolarček sem mu nosil malico ali kosilo, kjer koli je že delal: na njivi, senožeti ali v gozdu. Tako sem imel priliko videti, da ni molil samo doma, ampak tudi na delu. In tudi jaz sem moral z njim moliti. Ob petkih je molitvi vselej dodal očenaš za sovražnike Cerkev. Zakaj je molil za sovražnike Cerkev, si ga nikdar nisem upal vprašati. Še danes razmišljam o tem: oče je gotovo moral imeti razlog za to.

Očeta smo se bali, pa ga obenem radi imeli. Pri njem je vladal red, ki ga niti vojna niti revolucija nista mogli uničiti.

Iskrene pozdrave! — Peter Bizjan.

Moliti za sovražnike in preganjalce nas je učil že Jezus sam. Menim, da prav to svojo nalogo kristjani

preslabo vršimo. Vaš pokojni oče naj nam bo vsem v zglede in opomin! — Urednik

BELJAK, Avstrija — Moram povedati, da sem nadvse zadovoljna, ker prejemam avstralske MISLI. Ne vem sicer, kdo je bil tako dober, da se me je spomnil in mi jih naročil. Žal dolgo hodijo do nas, a komaj jih čakam in prav vse prečitam. Moram reči, da več novic zvem iz MISLI kot od tu. Vsekakor želim ostati stalen naročnik, pa postati tudi plačnik in ne dolžnik. Verjamem, da se sleherni naš izseljenski list danes bori za obstoj. Sporočite mi, prosim, kako je s plačilom!

Sem izpod Triglava doma, a tudi jaz emigrant. Od 1950 do 1958 sem bila v ZDA, v New Yorku in pa v Clevelandu, zdaj pa živim v Avstriji in sem bliže doma. Sem pa kar ponosna, ko vidim izseljensko revijo kot so MISLI: vse smo izgubili, srčne kulture in pridnosti pa nam niso mogli vzeti . . .

Prisrčno pozdravljam Vas, p. urednik, in seveda vse agilne sodelavce — Minca Eberle Zupan.

WODONGA, Vic. — Dragi p. urednik! Tukaj vam pošiljam izrezek iz našega lokalnega časopisa, kjer je med pokojnimi zopet slovensko ime. Gospa JOŽEFINA PERIČ je odšla hitro za svojim možem Petrom, ki smo ga pokopali lani v juliju. Umrta je 5. aprila. Po-

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

grebna maša zanjo je bila v sredo 7. aprila v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se vsaka dva meseca zbiramo k slovenski maši. Sožalje hčerki Dani Palla in vsem ostalim sorodnikom!

Žal rojstnih in drugih osebnih podatkov o pokojnici nimam. Vsaj s poročilom o smrti sem hotela ustreči uredništvu. Saj ste že večkrat prosili za sodelovanje naročnikov pri poročanju iz manjših slovenskih naselbin. — Matilda Vrh.

o o o

Pri šoferskem izpitu.

"Kaj so enosmerne ceste?"

" — — — To so tiste ceste, na katerih se lahko zale-
tiš v drug avto samo od zadaj."

REŠITEV POSTNE BESEDNICE smo objavili že v velikonočni številki. Rešitev so poslali: Ivanka Kropich, Francka Anžin in Marija Špilar, Sestre v Slomškovem domu v Kew, Zalika Svenšek, Jože Grilj, Ivanka Krempf, Marija Jernejčič, Vinko Jager, Irena Birsa, Lidija Čušin, Nepodpisani (z nekaj napakami), Marija Oražem, Stanko Aster-Stater, Slavka Lumbar, Frančiška Klun. — Žreb je določil nagrado ZALIKI SVENŠEK.

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

REŠITEV VELIKONOČNE DOPOLNJEVANKE:

1. svila; 2. greda; 3. šleva; 4. klica; 5. skala; 6. proso;
7. snaga; 8. Otoče; 9. očala; 10. ponos; 11. lonec;
12. Mojca (ali pa Majda); 13. palec; 14. logar;
15. gnjat; 16. objem; 17. teloh. — Oznanilo, koga sla-
vimo za velikonočne praznike, je skrito v drugi celi
vrsti črk od zgoraj navzdol. Glasi se: VELIKONOČ-
NO JAGNJE.

REŠITEV vel. dopolnjevanke so poslali: Sestre v
Slomškovem domu v Kew, Lojzka Vučko, Ivanka
Kropich, Francka Anžin in Marija Špilar, Zalika Sven-
šek, Vinko Jager, Marija Jernejčič, Frančiška Klun,
Slavko Pust, Danica Petrič, Lidija Čušin, Jože Grilj,
Amalija Kucler, Marija Oražem, Ivan Lapuh, Viktorija
Gajšek, Stanko Aster-Stater.

Izžreban je bil VINKO JAGER.

"Zares: kakšen bedak sem bil, da sem se poročil s
teboj!"

"Vem, a jaz sem bila takrat tako zaljubljena, da te-
ga žal nisem opazila."

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

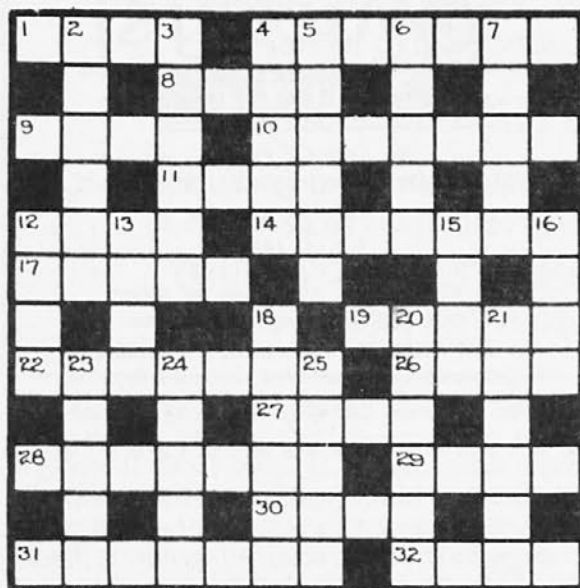
Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Gospa Podlogar kar ne more verjeti, da ji služkinja odgovarja.

"Torej greste v službo k Medvedovim. Ali ste gospe povedali, da ste bili pri meni samo šest tednov?"

"Da, gospa!"

"In vas namerava vseeno sprejeti?"

"Rekla je, da je zame najboljše priporočilo, da sem tako dolgo vztrajala pri vas..."

DOVTIPNE OD DOMA

— RESNICI V BRK ...

+ Za tiste, ki žive od danes do jutri, je boljša prihodnost pojutrišnjem.

+ Teoretiki imajo več v žepih kot praktiki v rokah.

+ Več kot je državnih mlinov, manj je moke.

+ Ne pozabi, da se s časom tudi vsak oblastnik izrabli!

+ Pri nas je laže tistemu, ki laže.

+ Kdaj bo človek krona — ne stvarstva, ampak vsaj socializma?

+ Vsi se strinjamo, da nam teče voda v grlo. Varuhi okolja k temu pripominjajo: "Pa kako je umazana!"

+ Trgovinska antireklama:

— Kupujte pri nas — doslej smo še vse razočarali!

— Če mislite, da ste nevljudni, nas obiščite: naši prodajalci vas posekajo!

— Trgovino imamo odprto tudi med malico; res pa je, da v tem času ne strežemo.

— Vse izdelke prodajamo zajamčeno brez rezervnih delov.

Vodoravno: 1. Ime slovenskega pisatelja, katerega priimek moraš najti za 10. vodoravno; 4. skupaj gre z oduševanjem; 8. prevozno sredstvo; 9. izposojena gotovina; 10. priimek slovenskega pisatelja (1834 - 1887), ki je tudi veliko pisal iz narave; 11. vinska trta; 12. ločilna črta dveh površin; 14. tuja beseda za abecedo; 17. del obraza (dvojina); 19. razglas; 22. stara denarna enota; 26. zveza (na polju organizacije); 27. kazalni zaimek; 28. zanesljivim, vdanim; 29. široka gladka ravnina; 30. mazilo, pomada; 31. slovenski bogoslovni in leposlovni pisatelj (že pokojni) z imenom Stanko; 32. vrsta kruha, ki ni bel.

Navpično: 2. divje in strah vzbujajoče glasen; 3. po udarek; 4. ozka pešpot; 5. ogrodja morskih živali, ki včasih tvorijo cela otočja; 6. nepotrebna tuja beseda (a precej v rabi) za ploščo; 7. začne iti, začne hite ti; 12. tišina; 13. jad, srd; 15. eden znanih turističnih indonezijskih otokov; 16. noga nekaterih živali; 18. portugalski kraj Marijinih prikazovanj trem par stirkom; 20. žlebove popravlja; 21. otroke zabavajo z njimi; 23. precej splošna bolezen starejših; 24. letna doba; 25. božjepotnik.

REŠITEV pošljite do 20. maja na uredništvo!

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksu Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dolarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javernika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dolarjev, broširani 10.— dolarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjigi 5.— dolarjev.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dolarje.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13.60 dolarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982.— Štiri vredne knjige za ceno 14.— dolarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dolarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE
(Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.- dol.

Naj še enkrat omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Telefon:
459 7275

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovencem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske erke ČSŽ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

POSEBNI EKONOMSKI DIREKTNI POLET

MELBOURNE — LJUBLJANA

DNE 16, JUNIJA 1982

**STOPITE V ZVEZO Z NAMI ZA PODROBNEJŠA POJASNILA
O TEM IZREDNEM POLETU V NAŠO LEPO SLOVENIJO!**

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!